WALT DISNEY'S
Donald Duck
EEN VROLIJK
WEEKBLAD
No. 35
1 SEPT. 1962
35 CT. - P. W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

WISTEN jullie dat Goofy ook een uitvinder was? Ja, hoor, laatst vertelde hij me dat hij Willie Wortel helemaal zo knap niet vond en dat hij net zo goed iets uit kon vinden. Ik was reuze benieuwd, dat begrijpen jullie, en vroeg hem of ik 'ns een van zijn uitvindingen mocht zien.
„Ja, maar, Oom Donald, ik heb niet gezegd dat ik het al gedaan had," zei Goofy, „ik zei alleen maar dat als ik het zou willen, ik het ook zou kunnen!"
„Oh," zei ik. „Als je zou willen. En wil je niet?"
„Och," vond Goofy, „waarom eigenlijk. Het zou zo sneu zijn voor Willie, hè? Maar als ik het...."
„....wilde, zou je het kunnen," vulde ik aan. „Nou, als je er dan eens zin in heht, en je vindt iets uit, wil ik het graag zien, hoor!"
Goofy beloofde dat hij me zou ophellen als hij iets had, en inderdaad, de volgende dag helde hij.
Ik ging er meteen naar toe. Goofy stond in het schuurtje hij een apparaat dat hij uitgevonden had.
„En, hoe vindt u 'm?" vroeg hij trots.
„Nou, eh.... heel knap, Goofy!" zei ik. „Maar wat is het eigenlijk?"
„Ziet u dat niet?" vroeg Goofy verhaasd. „Het is een nieuw soort stofzuiger! Wacht, ik zal hem aanzetten!"
„K-kijk uit!" riep ik, maar het was te laat. BOEM! zei Goofy's apparaat en vloog uit elkaar.
Na een paar minuten stond Goofy op. „Er is iets verkeerd gegaan," stelde hij vast. „Nou, dat overkomt elke uitvinder wel 'ns!"
Ik knikte.
„Ik vind er sigenlijk niets aan, aan dat uitvinden!" zei Goofy, „Maar, Oom Donald, àls ik wil.."
„....dan mislukt het!" vulde ik aan, en we lachten allebei.

OOM DONALD

✱ PRIJZEN ✱

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel. winkelwaarde f 23.50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen. winkelwaarde f 17.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

INA BAKKER, MIDDELBURG. Hoe gaat het nu met je kleine broertje? Hij is zeker al veel gegroeid, hè? Hoe heet hij eigenlijk, dat heb je er helemaal niet bijgeschreven!
GOOSSEN V. D. BEEK, HOOGLAND. Ik vond het heel prettig een brief van je te krijgen, ook al had je hem dan niet zelf geschreven! Je kunt nu zeker al zelf de verhaaltjes in DONALD DUCK lezen, hè?
SUZY DE SWART, TILBURG. Wat leuk, zeg, dat jullie allemaal brieven naar zieke kinderen geschreven hebben! Ja, de vakantie is al bijna om, maar op school is het toch ook leuk, vind je niet?
HENKIE WOLBERS, BARGEROOSTERVELD. Doe je zelf nooit mee met de prijsvragen? Wie weet, misschien win je wel 'ns een prijs! Dag, doe ja de groeten aan Koos?
DINIE ELNES, ZANDEWEER. Dat was een prachtig gedichtje, zeg! Ik hoop dat je er gauw weer 'ns een stuurt, doe je 't? Hoe gaat het met Bouwkie?

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt aan DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam, of naar DONALD DUCK, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Schrijf in de linkerbovenhoek van de envelop: OOM DONALDS BRIEVENBUS, en op de achterkant duidelijk ja naam en adres. Dag, tot schrijfs, hoor!

✱ ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 35 ✱

Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam; als je in België woont aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.
Zet duidelijk je naam en adres op de kaart en schrijf bovendien in de linkerhovenhoek „Oplossing 35".
Veel succes!

Met de stukjes woorden, die in deze vijftien hokjes staan, kun je 'n aantal namen vormen van spelletjes, die je buiten kunt spelen. De lettervolgorde in de hokjes moet je hetzelfde laten; je moet de hokjes alleen zo achter elkaar plaatsen dat je de spelletjes kunt aflezen. Schrijf ons nu op een briefkaart welke spelletjes je in totaal hebt gevonden.
Stuur je briefkaart vóór 6 september,
als je in Nederland woont aan

✱ ZIEKENLIJSTJE ✱

Elsje Bucking is al heel lang ziek. Ze spaart filmsterfoto's an haar adres is: Rijksweg-Noord 123, Reuver.
Willie v. d. Hoof is 9 jaar en hij zou dolgraag kaarten met foto's van filmsterren (mannen) er op krijgen. Hij is al een hele tijd ziek. Zijn adres is: Gools Kinderziekenhuis, Crailosweg, Huizen, post Bussum.
Ria v. d. Slnys is nu al voor de tweede keer geopereerd. Zij zou het heel leuk vinden om 'ns wat post te krijgen. Zij is 13 jaar an haar adres is: P. C. Hooftstr. 11ó, Alkmaar.
Jannie Belt is 3 jaar en moet nog een paar maanden in het sanatorium liggen. Wie stuurt hem eens een kaartje? Zijn adres is: Sanatorium, Hellendoorn.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de winnaars van de wekelijkse prijsvraag van Donald Duck nr. 28:
1e prijs: L. Brands, **Groningen.**
2e prijs: B. Geurtz, **Pannerden.**
3e t/m 12e prijs: C. Poortvliet, **Dirksland**; J. Krabben, **Winterswijk**; L. de Nijs, **IJmalden**; Henk de Boer, **'s-Gravenzande**; D. van Malderen, **Lokeren (Blg.)**; Petertje Stoop, **Burgerbrug**; V. Balik, **Merkelbeek**; M. Brands, **Drachten**; M. Steenwijk, **Zierikzee**; H. Mulder, **Laag-Sneren.**
13e t/m 22e prijs: I. Heere, **Haarlem-O.**; K. Alhlas, **Naaldwijk**; O. Smits, **Baxtel**; E. Raadsheer, **Amsterdam-N.**; R. Welling, **Baarn**; G. Geurtjes, **Huisseling**; H. Besteheurtje, **Rotterdam**; J. J. Hotting, **Westzaan**; G. Jansen, **Driebergen**; H. Bekkema, **Deventer.**
De oplossing van prijsvraag 28 luidt: **LEERLING.**

WEGENS DE ENORME WACHTLIJST KUNNEN WE TOT ONZE SPIJT VANAF HEDEN GEEN NIEUWE AANVRAGEN MEER IN BEHANDELING NEMEN. WACHT DUS MET HET OPGEVEN VAN NAMEN TOT NADER BERICHT!

WALT DISNEY'S

Donald Duck

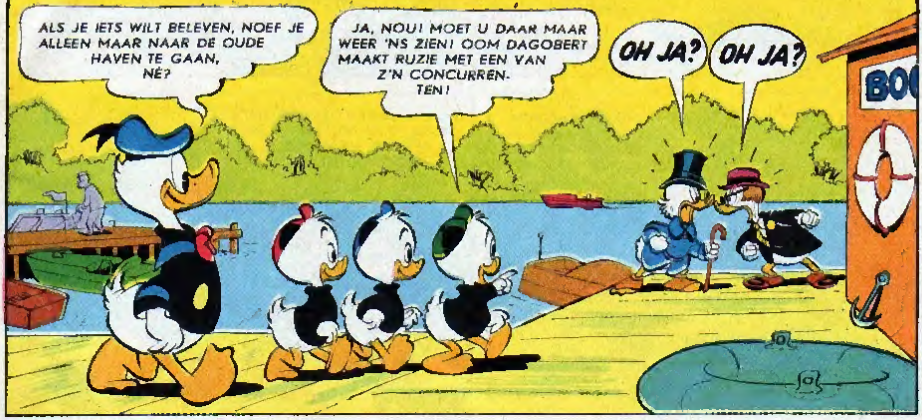

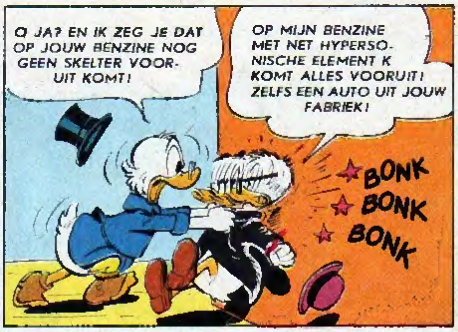

LATEN WE IEDER INSCHRIJVEN VOOR DE BOOTRACE OP DE MODDERRIVIER, DAN ZUL JE ZIEN DAT DE BESTE BENZINE WINT! MIJNE!
GOED! WE ZULLEN DE BESTE STUURLUI HUREN DIE ER ZIJN!

IK HEB GEEN GOEIE STUURLUI NODIG! DUCK'S SUPER-ZOEF BENZINE WINT ALTIJD!
GOED! DAN NEMEN WE ZOMAAR IEMAND AAN!

IK ZAL ER EEN KIEZEN, DOOR EEN STEENTJE OVER M'N SCHOUDER TE GOOIEN!
WAT MIJ BETREFT KUN JE EEN KAMPIOEN-WATERRAT RAKEN, OPSCHEPPER!

AL ZAT ER EEN GEIT AAN HET STUUR, DAN ZOU MET MIJN BENZINE M'N BOOT NOG WINNEN!
DAAR GAAT-IE!

WIE IS ER GERAAKT?

HEM! DAT VENTJE DAAR, MET DAT PETJE OP!
NEE TOCH!

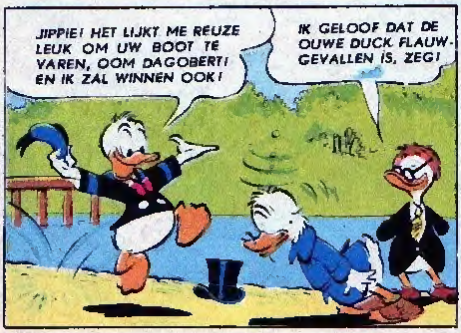
JIPPIE! HET LIJKT ME REUZE LEUK OM UW BOOT TE VAREN, OOM DAGOBERT! EN IK ZAL WINNEN OOK!
IK GELOOF DAT DE OUWE DUCK FLAUWGEVALLEN IS, ZEG!

SJA, ZO GAAT HET, ALS JE HEETHOOFDIG BENT OOM DAGOBERT!
WAT EEN RAMP! MET DONALD ER IN KOMT DIE BOOT NATUURLIJK HET LAATST AAN!
KOP OP, OOM DAGOBERT! WE ZULLEN ONS BEST DOEN OM U TE HELPEN!

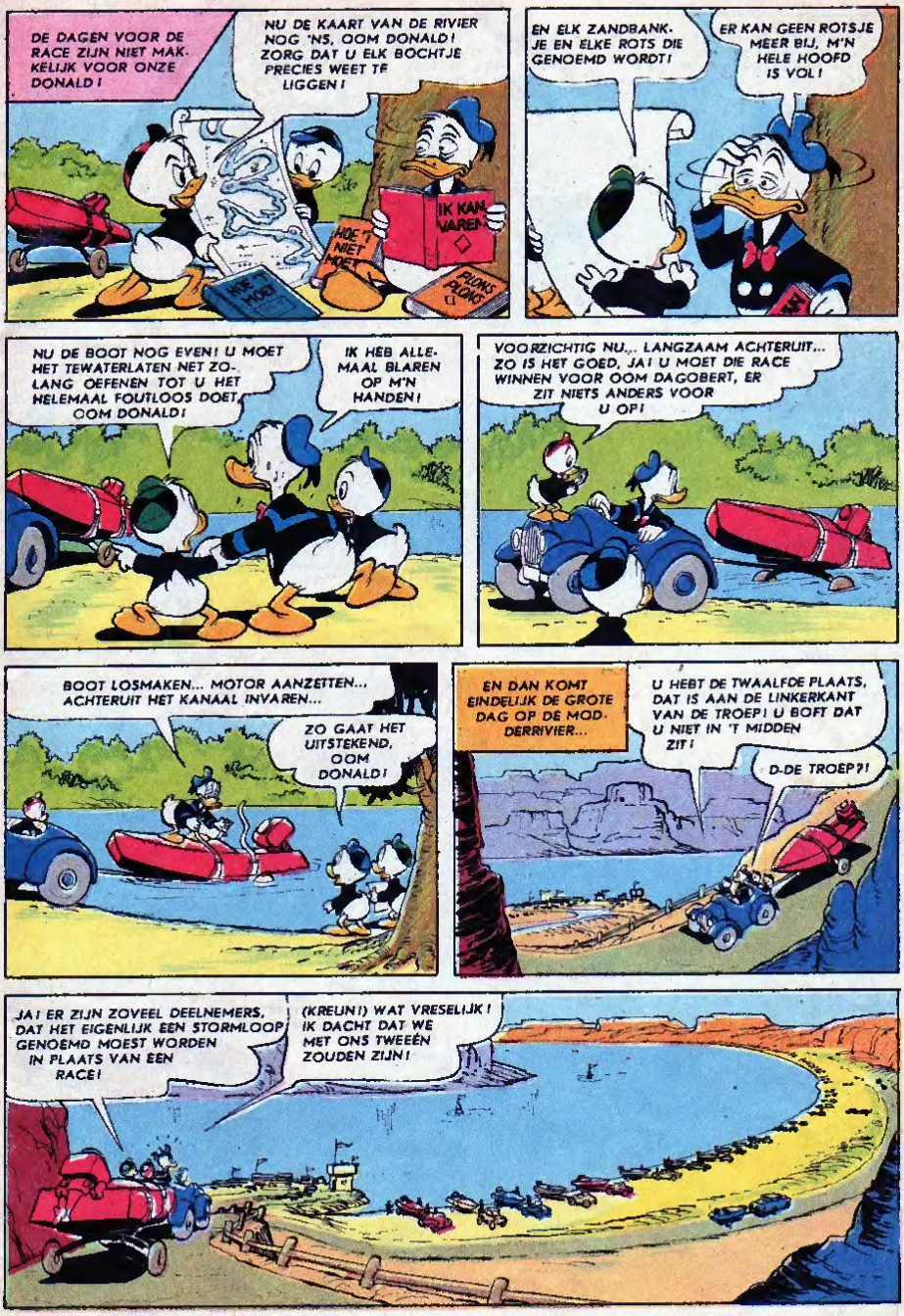
DE DAGEN VOOR DE RACE ZIJN NIET MAKKELIJK VOOR ONZE DONALD!
NU DE KAART VAN DE RIVIER NOG 'NS, OOM DONALD! ZORG DAT U ELK BOCHTJE PRECIES WEET TE LIGGEN!
HIER MOET
HIER MOET NIET
IK KAN VAREN
PLONS PLONS
EN ELK ZANDBANK-JE EN ELKE ROTS DIE GENOEMD WORDT!
ER KAN GEEN ROTSJE MEER BIJ, M'N HELE HOOFD IS VOL!
NU DE BOOT NOG EVEN! U MOET HET TEWATERLATEN NET ZOLANG OEFENEN TOT U HET HELEMAAL FOUTLOOS DOET, OOM DONALD!
IK HEB ALLEMAAL BLAREN OP M'N HANDEN!
VOORZICHTIG NU... LANGZAAM ACHTERUIT... ZO IS HET GOED, JA! U MOET DIE RACE WINNEN VOOR OOM DAGOBERT, ER ZIT NIETS ANDERS VOOR U OP!
BOOT LOSMAKEN... MOTOR AANZETTEN... ACHTERUIT HET KANAAL INVAREN...
ZO GAAT HET UITSTEKEND, OOM DONALD!
EN DAN KOMT EINDELIJK DE GROTE DAG OP DE MODERRIVIER...
U HEBT DE TWAALFDE PLAATS, DAT IS AAN DE LINKERKANT VAN DE TROEP! U BOFT DAT U NIET IN 'T MIDDEN ZIT!
D-DE TROEP?!
JA! ER ZIJN ZOVEEL DEELNEMERS, DAT HET EIGENLIJK EEN STORMLOOP GENOEMD MOEST WORDEN IN PLAATS VAN EEN RACE!
(KREUN!) WAT VRESELIJK! IK DACHT DAT WE MET ONS TWEEËN ZOUDEN ZIJN!

JOUW BESTUURDER ZAL HET WEL ERG VINDEN DAT ER ZOVEEL BOTEN ZIJN, MAAR DIE VAN MIJ ZAL TE VER VOORUIT ZIJN OM HET TE MERKEN!
BAH! DIE SUPER-ZOEF BENZINE VAN JOU LIJKT MEER OP VERDUND WATER DAN OP IETS ANDERS, DUCK!
RACE

U KENT ALLEMAAL DE REGELS, HÈ? ALS HET SCHOT AFGAAT, GAAN DE BOTEN HET WATER IN, DE MOTOREN WORDEN GESTART EN DAN KUNT U UW GANG GAAN! KLAAR?
START

BENG!
BOTEN IN HET WATER.. MIJ KRIJGEN ZE NIET ZENUWACHTIG, HOOR, MET HUN GESCHREEUW!

MOTOR AANZETTEN... HA, IK BEN ZE ALLEMAAL VOOR!

ACHTERUIT HET KAnaal IN... HUP, DAAR GA IK!

(SLIK!) IK DENK DAT IK IETS BEN VERGETEN!

U HAD DE BOOT LOS MOETEN MAKEN, OOM DONALD, MAAR DAAR WAREN WE AL OP VOORBEREID, HOOR! WACHT MAAR EVEN!

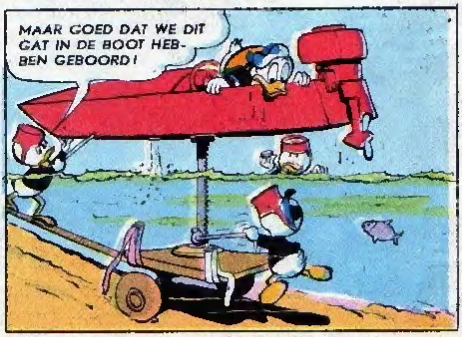
MAAR GOED DAT WE DIT GAT IN DE BOOT HEBBEN GEBOORD!

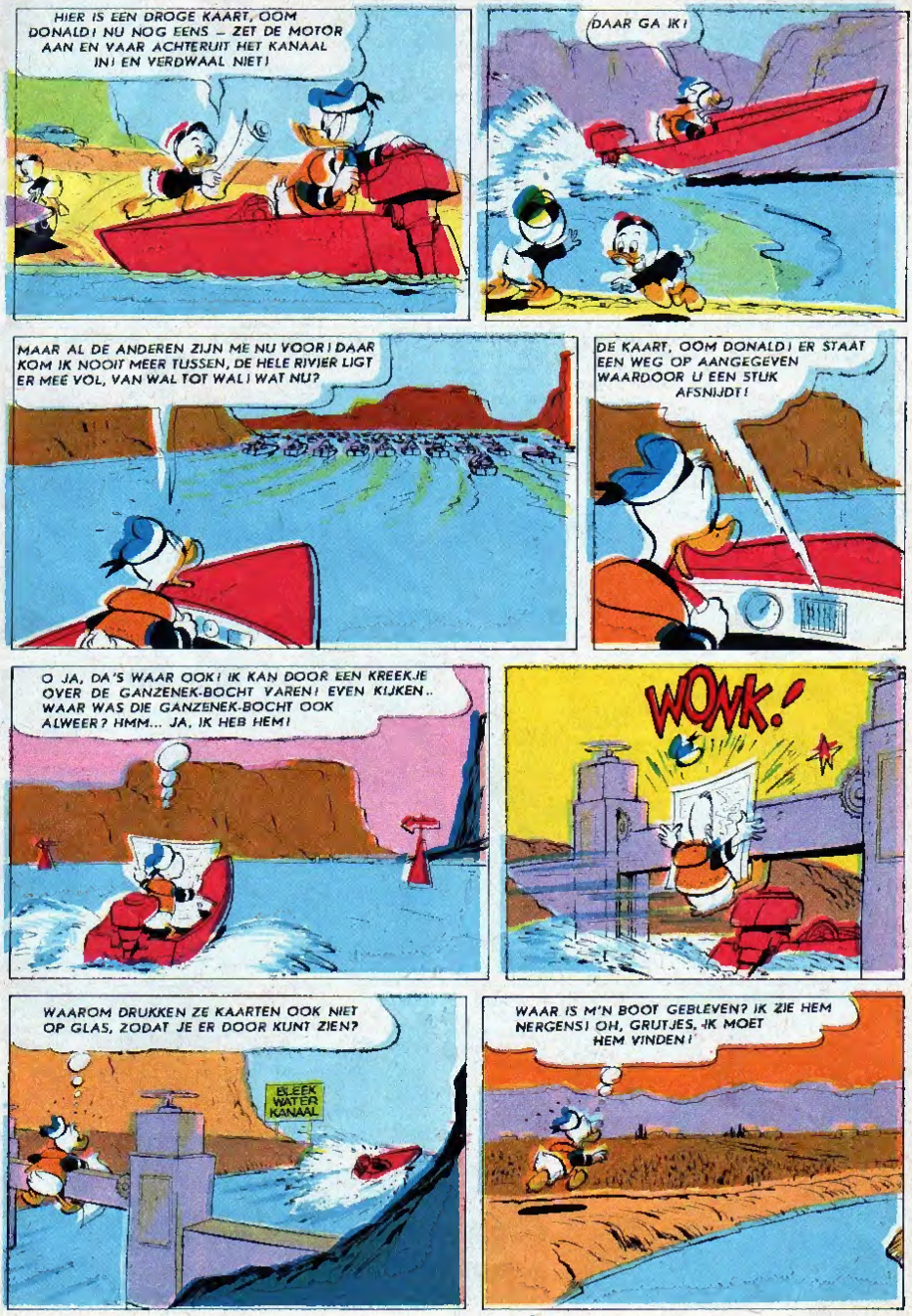
HIER IS EEN DROGE KAART, OOM DONALD! NU NOG EENS – ZET DE MOTOR AAN EN VAAR ACHTERUIT HET KANAAL IN! EN VERDWAAL NIET!
DAAR GA IK!
MAAR AL DE ANDEREN ZIJN ME NU VOOR! DAAR KOM IK NOOIT MEER TUSSEN, DE HELE RIVIER LIGT ER MEE VOL, VAN WAL TOT WAL! WAT NU?
DE KAART, OOM DONALD! ER STAAT EEN WEG OP AANGEGEVEN WAARDOOR U EEN STUK AFSNIJDT!
O JA, DA'S WAAR OOK! IK KAN DOOR EEN KREEK.IE OVER DE GANZENEK-BOCHT VAREN! EVEN KIJKEN.. WAAR WAS DIE GANZENEK-BOCHT OOK ALWEER? HMM... JA, IK HEB HEM!
WONK!
WAAROM DRUKKEN ZE KAARTEN OOK NIET OP GLAS, ZODAT JE ER DOOR KUNT ZIEN?
BLEEK WATER KANAAL
WAAR IS M'N BOOT GEBLEVEN? IK ZIE HEM NERGENS! OH, GRUTJES, IK MOET HEM VINDEN!

AL GAUW!
HIJ KOMT TERUG! IK HOOR M'N BOOT AANKOMEN!
VROEM
WE HEBBEN HEM TWEE KILOMETER TERUG IN EEN RIJSTVELD OPGEVANGEN!
HET SPIJT ME OOM DAGOBERT! IK HEB VEEL TIJD VERSPILD!
DAT HEB JE ZEKER! MAAR MET M'N SUPER-ZOEF BENZINE KUN JE HET NOG WEL WINNEN VAN DIE BOOT VAN CEN-TENHALER! SCHIET OP!
VOLLE KRACHT VOORUIT! NU MOET IK DIE GANZENEK-BOCHT ZIEN TE VINDEN!
VROEM
DAT GAAT EVEN FIJN, ZEG! IK VLIEG GEWOON OVER HET WATER HEEN! ZO MOET IK HET WEL WINNEN!
OEI!
WAT IS ER NU GE-BEURD — EN WAAROM?
U BENT OVER DE BLEEK WATER-BESPROEIINGS-DAM HEEN GEGAAN!
OP DE KAART STOND TOCH DAT U DOOR HET KANAALTJE AAN DE ZIJKANT MOEST GAAN?
BLEEK WATERVAL DISTRICT

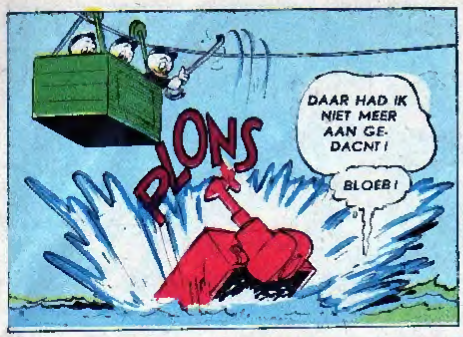
PLONS
DAAR HAD IK NIET MEER AAN GE-DACHT!
BLOEB!

U KUNT NOG STEEDS WINNEN, NOOR! KIJK NU GOED UIT VOOR DE GANZENEK-BOCHT; HET IS DE EERSTE GROTE BOCHT DIE U TEGEN ZULT KOMEN! SUCCES!
IK ZAL M'N BEST DOEN, JONGENS! EN BEDANKT VOOR DE HULP, NOOR!

ALS IK DOOR DAT RIETVELD GA, IS DAT MINSTENS VIJFTIEN KILO-METER KORTER! DAN BEN IK TOCH NOG NET EERST BIJ DE FINISH!

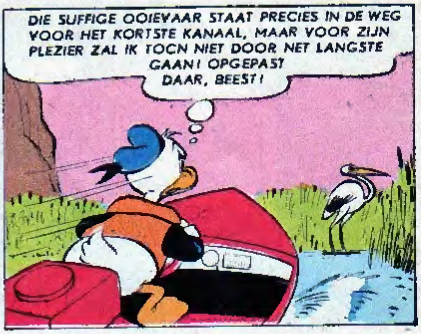
DIE SUFFIGE OOIEVAAR STAAT PRECIES IN DE WEG VOOR HET KORTSTE KANAAL, MAAR VOOR ZIJN PLEZIER ZAL IK TOCH NIET DOOR HET LANGSTE GAAN! OPGEPAST DAAR, BEEST!

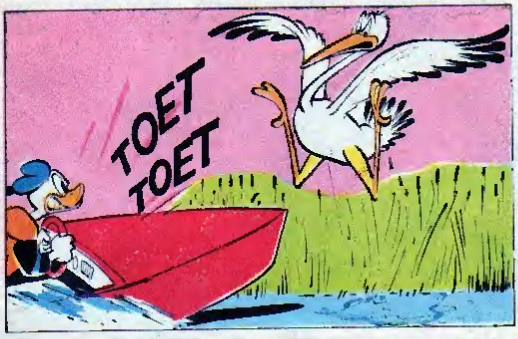
TOET TOET

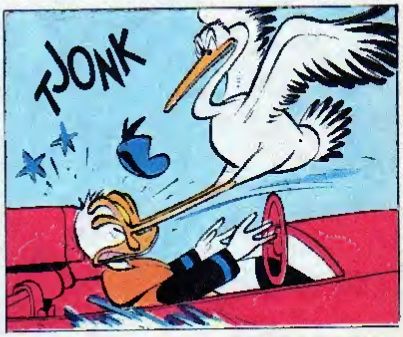
TJONK

AU! LAAT ME LOS! IK MOET VERDER GAAN, ANDERS VERLIES IK DE RACE! AU! LAAT LOS!
WOP! BONK!
WOEM!

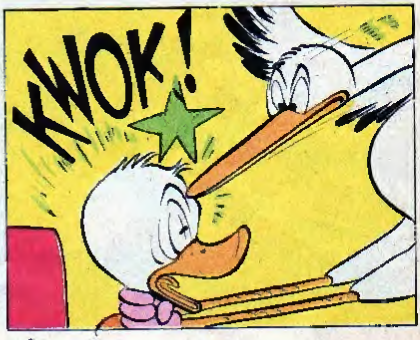
KWOK!

WAAR BEN IK EIGENLIJK? HET IS KLAARLICHTE DAG EN IK ZIE ALLEMAAL STERRETJES!
HET WATER IS OOK NIET BEPAALD KALM TE NOEMEN! WAT DEINT DE BOOT!
VROEM
EH... OE!!
HOI! HOE BEN IK NU OPEENS IN DE SAHARA-WOESTIJN TERECHT-GEKOMEN?
HET GAAT GOED, OOM DONALD! NOG EEN KILOMETER VERDER OVER DE DUINEN EN U BENT NOG MAAR TWEE KILOMETER VAN DE FINISH AF! U KUNT DE RACE MAKKELIJK WINNEN!
IK WIST WEL DAT MIJN STUURKUNST ME NOG 'NS TE PAS ZOU KOMEN!
VROEM
DAAR IS DE RIVIER AL! OPGEPAST ALLEMAAL! DAAR KOMT DE WINNAAR VAN DE RACE!
PLONS
(SLIK!) OF NIET! DAT ZAND HEEFT DE HELE BODEM VAN DE BOOT WEGGESCHUURD!

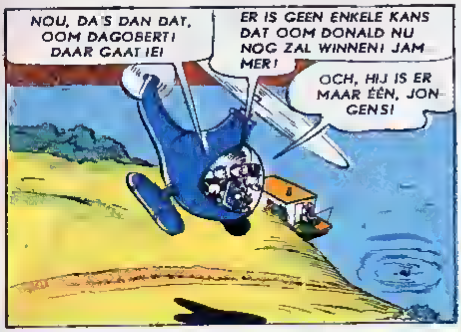
NOU, DA'S DAN DAT, OOM DAGOBERT! DAAR GAAT IE!
ER IS GEEN ENKELE KANS DAT OOM DONALD NU NOG ZAL WINNEN! JAMMER!
OCH, HIJ IS ER MAAR ÉÉN, JONGENS!

WAT BEDOELT U — HIJ IS ER MAAR ÉÉN, OOM DAGOBERT?
HAHA! ER NEMEN HONDERD BOTEN AAN DE RACE DEEL EN IK HEB ER VOOR GEZORGD DAT NEGENENNEGEN-TIG DAARVAN MIJN BEN ZINE IN HUN TANK HEBBEN! HIHI!

HEBT U MISSCHIEN EEN BOOTJE VOOR ME, MENEER? OF IETS ANDERS DAT TWEE KILOMETER ZAL KUNNEN DRIJVEN?
GEEN BOOT, MAAR—

DIE OUDE VERENMATRAS ZAL JE WEL ZO LANG DRIJVENDE KUNNEN HOUDEN, ZOU IK DENKEN!

STUUR DE REKENING MAAR NAAR DAGOBERT DUCK, DIE ZAL U ER WEL VOOR BETALEN!

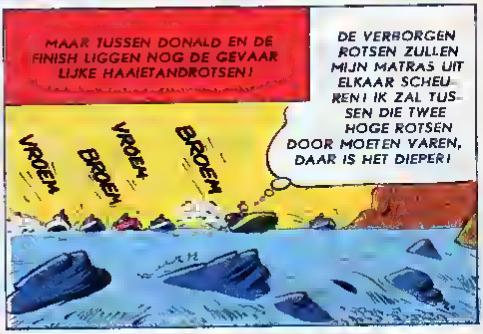
MAAR TUSSEN DONALD EN DE FINISH LIGGEN NOG DE GEVAARLIJKE HAAIETANDROTSEN!
VROEM
BROEM
VROEM
BROEM
DE VERBORGEN ROTSEN ZULLEN MIJN MATRAS UIT ELKAAR SCHEUREN! IK ZAL TUSSEN DIE TWEE HOGE ROTSEN DOOR MOETEN VAREN, DAAR IS HET DIEPER!

HET ZIET ER NIET ERG BREED UIT! ALS DIE MATRAS HET MAAR HAALT!

KREKS
IK HEB ME KENNELIJK VERGIST MET DE BREEDTE!

VEREN!
IK KAN NIETS MEER ZIEN!
KONK

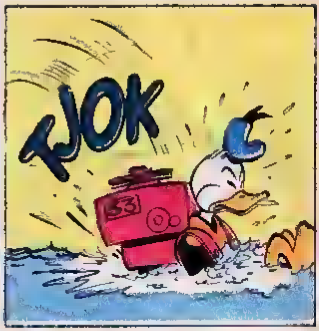
WOK

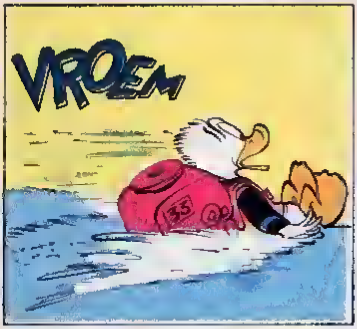
VROEM

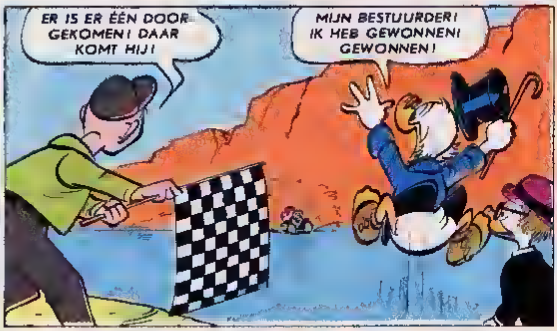
ER IS ER ÉÉN DOOR GEKOMEN! DAAR KOMT HIJ!
MIJN BESTUURDER! IK HEB GEWONNEN! GEWONNEN!

WACHT 'NS EVEN! HET GAAT HIER NIET OM DE BESTUURDER, MAAR OM DE BENZINE! LATEN WE ZIEN WAT ER IN DIE TANK ZIT, DAT WIL IK WETEN!
FINISH

DE KANS IS NEGENENNEGENTIG TEGEN ÉÉN DAT HET DE DUCK SUPER ZOEF BENZINE ZAL ZIJN!
HET NUMMER IS DRIEËNDERTIG!

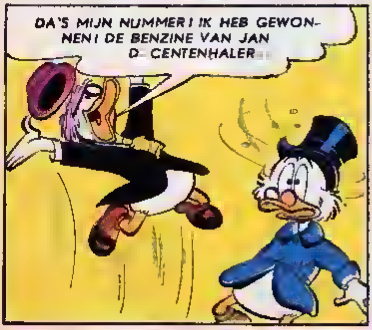
DA'S MIJN NUMMER! IK HEB GEWONNEN! DE BENZINE VAN JAN D. CENTENHALER

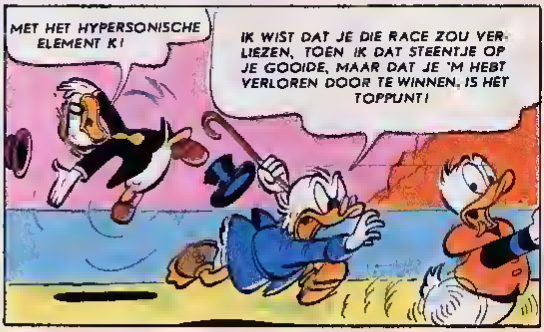
MET HET HYPERSONISCHE ELEMENT K!
IK WIST DAT JE DIE RACE ZOU VERLIEZEN, TOEN IK DAT STEENTJE OP JE GOOIDE, MAAR DAT JE 'M HEBT VERLOREN DOOR TE WINNEN, IS HET TOPPUNT!

DITJES en DATJES van DONALD DUCK

HET dier, dat op deze postzegel van Somalia staat afgebeeld is de Maraboe. Als je hem in levende lijve in een dierentuin ontmoet (in het wild leeft hij alleen in Afrika) zul je vast en zeker zeggen wat is dat een rare snuiter. Urenlang kan hij onbewegelijk staan, zijn kale kop tussen de hoog opgetrokken schouders weggedoken. De ronde ogen, die net kralen lijken, staan dan koud en levenloos. Niets kan zijn rust verstoren tot je... met eten komt. Want deze vogel is een eerste klas schrok-op. Als eet hij in de eerste plaats, maar verder is hij niet kieskeurig. Hij eet alles op wat een ander laat liggen. Vandaar dat men hem de bijnaam „vuilnisman van de wildernis" heeft gegeven. Mooi is hij niet, deze vuilnisman. Hij is groter dan de ooievaar, maar veel breder, logger en lomper. Zijn onbevederde lange hals en kale kop met de grote snavel geven hem het uiterlijk van een „griezel".

* HEB JE DIE AL? *

KATTE-BELASTING

Steeds meer mensen laten bij hun dood hun geld na aan hun dieren

Zo zijn er al verschillende poezen, die een vermogen bezitten, waar menig mens jaloers op zou zijn. En ze leven er goed van, die katten. De belastingautoriteiten in Amerika zagen dat met lede ogen aan. Het is prettig om een graantje mee te pikken van een rijk kattebestaan en daarom werd bepaald dat de vijf rijkste Amerikaanse poezen voortaan geregeld belasting zullen moeten betalen. Wat zullen ze klagend miauwen!

PARFUM-WEKKER

Een mevrouw in Frankrijk vond het heel naar iedere ochtend te moeten wakker worden door het schelle gerinkel van een wekker. Ze heeft daarom een wekker laten maken, die kort voor het ogenblik van opstaan een heerlijke parfumlucht in de kamer verspreidt, zodat ze met de zucht „wat ruikt het hier verrukkelijk" haar ogen kan openen.
Voor het geval dat ze daarna haar ogen weer mocht sluiten, weet de wekker goede raad. Het apparaat heeft namelijk twee pootjes, waarmee het op het nachtkastje kan stampen. En je, als ook dat niet helpt, gaat hij gewoon rinkelen.

* TOVERVIERKANT *

In een tovervierkant worden van links naar rechts, zowel als van boven naar beneden dezelfde woorden ingevuld:
1. opbergplaats,
2. vervoermiddel,
3. verblijfplaats voor dieren,
4. vertaler

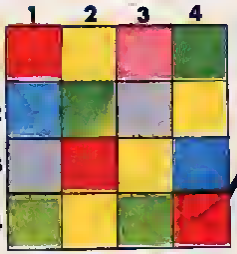

Oplossing:
1. kast, 2. auto, 3. stal, 4. tolk

LAAT eens ZIEN wat je KUNT

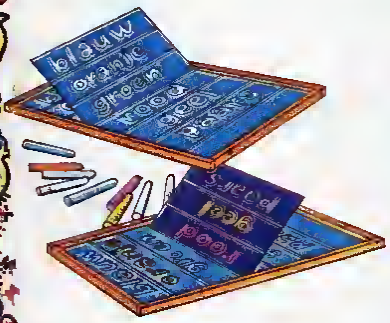

Kleurenblind op commando

Dat zal je publiek tijdens deze stunt zijn. Er komt wel enig voorbereidend werk aan te pas. Twee stukken karton, even groot gesneden, vormen de basis voor onze „lei". Eén van de kartons wordt overdwars doorgesneden. Hiervóór hebben we dit karton in zeven gelijke banen verdeeld.

Op drie-baans afstand vanaf één der einden brengen we de scheiding aan. Een klep, juist drie banen lang en iets minder breed, wordt aan beide kanten beplakt met papier, waarvan de eindstroken tussen de scheidingsranden komen en vastgezet worden tussen de beide karton-delen. De klep moet naar beide kanten plat naargedraaid kunnen worden en moet daarbij gemakkelijk, maar goed passend tussen de lijst vallen. Die lijst maken we van vier tegen elkaar gespijkerde latjes of we gebruiken een eenvoudig schilderij-lijstje. Om de klep goed passend in de lijst te maken, moeten we de breedte ervan dus bepalen naar gelang van de dikte van het lijstje. Is dit een centimeter dik, dan zal de klep twee centimeter minder breed moeten worden dan het in tweeën gesneden karton.

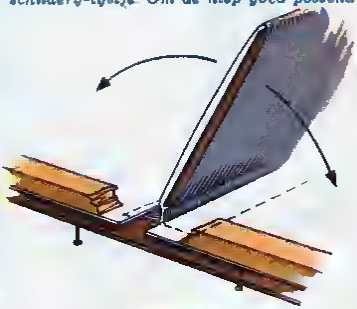

Al het karton maken we mat zwart, de banen erop geven we met witte lijnen aan. Alles moet zo passen, dat men op enige afstand niet kan zien, dat er met een klep gewerkt wordt. Nu volgt de voorbewerking van het bord. We slaan de klep naar beneden en schrijven in gekleurd krijt achtereenvolgens de op de tekening vermelde kleuren onder elkaar op BLAUW met blauw krijt, ROOD met rood enz. In totaal zes kleuren. Leer deze goed van buiten. Dan maken we nog een zwart karton, waarop we in alle kleuren wat grillige figuren tekenen. Als de voorstelling begint, houd je de lei op naar het publiek. De klep zit NAAR BOVEN geslagen en wordt door met de duim vastgehouden. Dan leg je de lei op tafel en vraagt iemand een kleur te noemen uit de naast de lei liggende krijtjes. Je zegt dat je met die kleur dus op de lei de naam ervan gaat opschrijven. Wat doe je echter? Met een WIT krijtje schrijf je de kleur op. Dit zien de toeschouwers natuurlijk, maar je laat ze maar begaan. Op die manier schrijf je de zes kleuren op, maar je zorgt ervoor dat de baan waarin je schrijft, overeenkomt met die, waarin je al eerder het woord in kleur opschreef. „Als u geen kleuren op deze lei kunt onderscheiden, moet u toch wel kleurenblind zijn!" beweer je rustig. Het bontgekleurde karton, dat al die tijd OMGEKEERD op tafel lag, laten we nu aan het publiek zien. Men ziet daarop wel allemaal kleuren! „Welnu," zeg je dan, „op deze lei" (laat dit voorwerp nu, nadat je het achtersteven hebt opgenomen, zodat de klep de andere kant kan neervallen, met de gekleurde woorden zien) „hebben aldoor gekleurde woorden gestaan, overtuig uzelf! U bent toch allemaal door mijn toedoen tijdelijk kleurenblind geweest!"

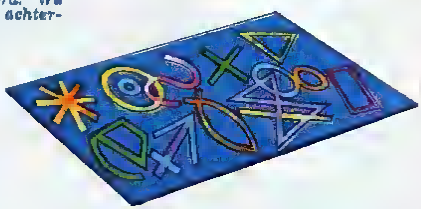

Wie gaat er mee over zee?

Dit is een grappig vraag- en antwoordspelletje. Iedereen zit rond een tafel. De spelleider heeft een opengeslagen boek voor zich liggen, hij doet z'n ogen dicht en prikt met een potlood ergens op de bladzijde. De letter, die hij op die manier heeft aangewezen, maakt hij dan bekend. Laten we 'ns aannemen dat het de letter B is. Eén van de spelers krijgt nu de volgende vraag te beantwoorden: „Welke naam heeft het schip?"

ffierop moet hij binnen tien seconden een scheepsnaam opgeven, die begint met een B, bijvoorbeeld: Bruiboel. Zegt hij niet vlug genoeg een naam, dan valt hij uit!
De volgende speler krijgt de vraag:
„Hoe heet de kapitein?" (Antwoord: Barend Brompot of Bert Bokkepoot).
„Waar llep het schip van stapel?" (Bergen aan Zee, bijvoorbeeld).
„Wie is de eigenaar?" (Rederij Bakzeil).
„Wat is de vertrekhaven?" (Boston).
„Waaruit bestaat de lading?" (Bietjes en bruine bonen).
„Welke havens doet het schip aan?" (Baltimore-Bordeaux-Bilbao).
„Hoe was 't weer tijdens de reis?" (Bewolkt).
Nu wordt er weer een andere letter geprikt en kan het spel opnieuw beginnen met de spelers die zijn overgebleven. Dit gaat zolang door, tot er nog maar één speler over is; die is dan de winnaar!

* * * * * *

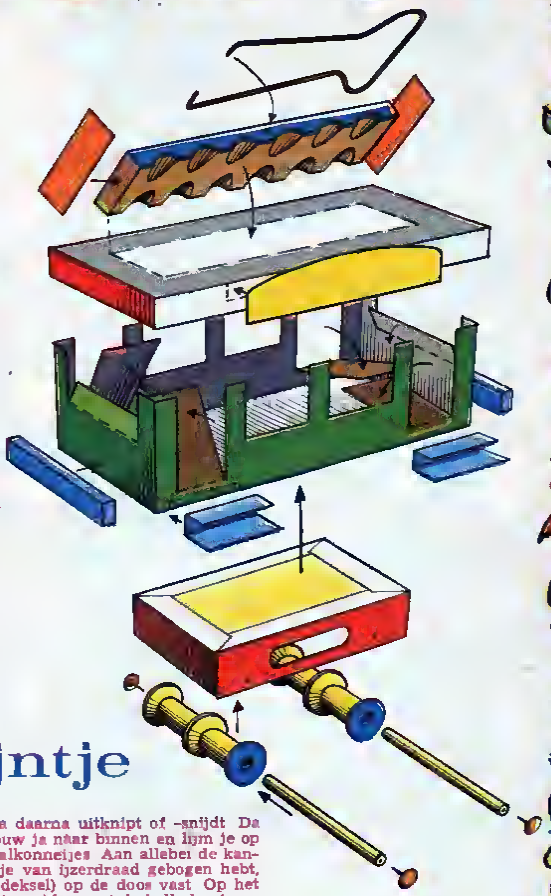

Ons stadslijntje

In een heleboel plaatsen is een tram zo langzamerhand een bezienswaardigheid geworden. Er rijden er steeds minder en in de plants ervan zijn nu bijna overal bussen gekomen. Eigenlijk is dat toch wel een beetje jammer, want in een echt Nederlands stadje of dorp hoort nu eenmaal so'n bellend en in de bochten piepend trammetje.
Gelukkig is het niet zoveel werk om er één in het klein na te maken. Ja hebt er een stevige, kartonnen doos met deksel voor nodig, een wat kleiner doosje, vier garenklosjes, twee stokjes, een paar reepjes karton en een stukje ijzerdraad.
Op de vier wanden van de grote doos teken je netjes de deuren en raamopeningen, die je daarna uitknipt of -snijdt. De uitgesneden stukken van de deuropeningen vouw je naar binnen en lijm je op elkaar. Dat zijn dan de vloeren van de twee balkonnetjes. Aan allebei de kanten van de wagen monteer je een kruk, die je van ijzerdraad gebogen hebt, voor de wagenvoerder. Lijm nu het dak (het deksel) op de doos vast. Op het dak lijmen we een stukje hout. De ventilatiegaten vijl je met de bolle kant van een houtvijl aan de onderkant uit. Precies in het midden boren we aan beide kanten een gaatje, waarin de beugel komt te zitten. Twee bumpers, die we van houten latjes maken, monteren we voor en achter langs de onderrand van de wagen. Middenin draaien we schroefoogjes. Het onderstel is 't kleinere doosje, dat we omgekeerd tegen de bodem van de wagen lijmen. Het doosje moet aan latsje breder zijn dan de totale lengte van twee van de klosjes, die je naast elkaar legt. In de lange zijwanden maak je een langwerpige opening. Door de gaten van elk paar klosjes steek je nu een passend stokje, dat er in vastgelijmd moet worden. Het geheel schuif je nu zó in het onderstel, dat iets minder dan de helft van de „wielen" zichtbaar blijft. De uiteinden van de stokjes zet je nu met punaises vast aan het karton. Op de voor- en achterkant van de wagen zet je nu de koplampen en een schijnwerper, waarvoor je het best de schroefdoppen van een tube tandpasta of iets dergelijks kunt gebruiken. De bordjes met „lijn 12", de borden met D.D. (Natuurlijk, ja, dat betekent DONALD DUCK!), de reclameborden en ook de treeplankjes en handgrepen bij de in- en uitgang snijden we van karton en lijmen we dan aan de tram. Al deze voorwerpen moet je echter pas dan aanbrengen, als je de wagen en het dak al hebt geschilderd. Dit kun je het beste met plakkaatverf doen, omdat je daarmee alle letters en andere dingen wegdekt, die misschien op het karton staan. Voor je het dak op de wagen plakt, zou je het inwendige van de wagen met oostindische inkt zwart kunnen maken, dat staat echt wel aardig. Als je tram niet al te klein is uitgevallen en je hebt een paar passende poppetjes in huis (misschien mag je er een paar van je zusje lenen), dan kun je die er fijn in zetten. Ze hoeven dan ook niet meer alles af te lopen.

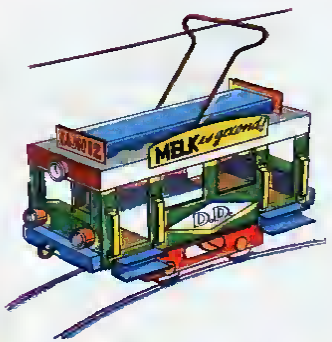

Pipo de Clown en Ridder

geschreven door Wim Meuldijk

WAT ER GEBEURDE *Aan alle belevenissen die Pipo en Felicio doormaken in het jaar 1262, is nu bijna een einde gekomen. In een echt riddertoernooi verslaat Felicio op een zelfgemaakte locomotief de boze ridder Boudewijn de Dolle en bevrijdt het land van die tiran . . .*

TERUGREIS DOOR DE TIJD!

HET toernooiveld is nu volgestroomd met toeschouwers, ze nemen Felicio op hun schouders en ze jagen de verslagen Dolle Boudewijn schreeuwend weg, dat is niet erg sportief, maar de man verdient niet beter! Hij springt in een ouwe reiskoets en vlucht huilend het land uit en al zijn soldaten laten hem blij in de steek, want in hun hart hebben ze het altijd al een nare baas gevonden! Opgeruimd staat netjes. . .

Pipo kijkt grinnikend naar Felicio en hij wrijft zich in de handen. „Alles is goed afgelopen!" mompelt onze clown. „Het was wel op het nippertje, tjongejonga, wat een ruwe tijd is dit! Hé, kijk, daar komt ridder Oevanhi, die goedzak heeft zich weer fijn veralapen!" Ja, ridder Oevanhi wringt zich door de menigte.

„Psahpsab!" roept hij, „waar is Dolle Boudewijn, de schavuit? Ik wil hem verslaan met huid en harnas, laat hij maar opkomen! Ik daag hem uit tot een edel duel, psab, hij zal kermen om genade!" Pipo klopt ridder Oevanhi op zijn schouderplaten. „Spaar je adem, meneertje blik," zegt hij. „Het is niet meer nodig, de wedstrijd is al afgelopen. Mijn vriendje Felicio heeft jouw vijand al verslagen, maak ja maar niet druk!" Dat bericht is een hele slag voor de brave Oevanhi, maar hij laat het niet merken, hij beheerst zich keurig, ja hij lacht selfs. „Ik had het graag zelf gedaan, haha!" roept hij. „Met één klap van mijn machtig zwaard zou ik de schurk geveld hebben, dat weet ge! Eilaas, gij hebt mijn werk al gedaan, nu schiet er voor mij niets anders over, dan het roofkasteel van Boudewijn in bezit te nemen!"

„Bravo!" roept Pipo, „fijn gesproken, meneertje! Maak dat kasteel goed schoon en ga dan je land weer regeren. Maak de mensen weer vrolijk, blij en gezond en wees voortaan op je hoede voor binnenvallende roofridders, zo is dat!"

Een paar uur later zitten Pipo, Felicio en ridder Oevanhi gezellig in het vroegere roofkasteel van Dolle Boudewijn te eten en uit te rusten. Felicio eet twee pannen soep leeg, maar hij is niet helemaal tevreden. „Er zitten geen sliertjes in," hromt hij na z'n vijfde bord. „Die hebben ze nog steeds niet uitgevonden. Meneer Popi, wanneer gaan we weer naar onze eigen tijd terug en naar jouw Mammaloe? Of moeten we eerst nog meer roofriddertjes platslaan?"

Pipo legt zijn lepel neer. „Je hebt gelijk, Felicio," zegt hij. „Het wordt hoog tijd, dat ik terug ga naar onze tijd, ik moet voor m'n gezin zorgen en geld verdienen in het circus! De vraag is alleen hoe komen we terug?"

Ridder Oevanhi staat op. „Edele heer Pipo," zegt hij, „Ridder van Rultjesjas tot Flapschoen, ik ben u zeer dankbaar voor uw hulp. Geen beloning zou groot genoeg zijn om mijn dank uit

Po en de schrik

geïllustreerd door Jan Wesseling

te drukken, maar misschien ken ik u blij maken met een geheimzinnig voorwerp, hetwelk door een mijner onderdanen in de stad Pammelswaard aangetroffen werd an van grote schoonheid is! Gij, els hedrijvers der zwarte kunst, zult dit voorwerp zeer zeker naar waarde schatten! Hédaar, knecht, hreng het Geheimzinnige Voorwerp hier!"
Pipo zucht „'t Is erg aardig, maneertje," zegt hij, „we zijn altijd zeer blij met een geschank, ook als we niet jarig zijn, maar mijn vriendje Felicio en ik zijn iats kwijt geraakt, waardoor we misschien de rest van ons leven in deze ouwe tijd moeten hijven en dat is ... hé ... wat is dàt?! Sapperdeflapperdefloepsje-kee.... de klok ... ònze klok! Hoe ... waar komt die klok vandaan?"
„Ahs!" zegt ridder Oevanhu, „gij zijt dus erg blij met het geschenk, dat verheugt mij hijzonder! Eindelijk kan ik dus iets terug doen voor de huip, die gij mij heht geboden bij de havrijding van mijn land! Natuurlijk zou het mij alleen ook wel gelukt zijn, maar.... Hela, waer gaat gij heen?"
Pipo heeft de klok van de knecht aangepakt, trekt Felicio mee en samen rennen ze zonder te groeten hat kasteei uit 't Is niet zo netjes, maar het velt te hegrijpen! Ze willen geen tijd meer verliezen ... ze zijn el zó lang van huis!
Ze rennen samen het kasteel uit an zoeken een stil plekja in het struikgewas, hetzalfde plekje, waar ze zich een paar dagen geleden moesten verhergen voor de soldaten van Dolle Boudewijn....
Naast elkaar gaan ze op een omgevallen hoomstam zitten. „Felicio," zegt Pipo en zijn atem trilt een heetje, „dit is weer eens een groot moment! We hehben de klok weer, die ons zo'n eind heeft teruggezet in de tijd, het is nu maar de vraag of hij ons ook weer terug ken aturen door de jaartallen heen! Ja, het ding tikt nog wel .. wacht, ik zel eens aan deze knop draaien.... hier staat .. „vooruit".... nu haal ik dit palletje over en nu ... nu gebeurt er ... niks!"
„Fout geraden!" roept Felicio, „er geheurt wel iets! Kijk maar het gaat misten.... net als toen!"
Inderdaad, een dichte mist lijkt op te stijgen uit het moeras en de struiken om ons tweetal heen ... in de verte rommelt hat ... er schijnt een onweer pijlsnel te naderen. De knieën van Felicio klapperen en Pipo's mond zakt een eindje open van spanning .... 't Is wel een beetje griezelig, vindt hij ....
Een windvlaag voert vreemde klanken naar hen toe .. geluiden van marcherende soldaten, kanongehuider, geheier van klokken ... Het wordt donker ... alleen de tijdklok hegint steeds feller licht uit te stralen .... Het laatste, wat Pipo ziet ... is het verschuiven van de jaartallenwijzer ... 1270 ... 1320 ... 1450 ... ze gaan de goede kant op ... els die klok nu maar niet te vroeg .. of te láát stopt! En dan ... weet hij niets meer.. .
Het is ineens stil ... de storm is gaan liggen.... het daglicht keert terug tussen de homen .... de grond trilt niet meer.... Pipo en Felicio openen hun ogen ...
„Oef!" zegt Felicio, „dat was me wat, hoor! Wat een herrie, het ieek wel een spooktent op de kermis.... Meneer Popl, zijn we nu nog hij de riddermennen ... ? Of is dit nog een andere tijd ..." Pipo staat op. „'t Is in iedar gevel aan andere tijd, Felicio," zegt hij, „want we zitten weer op een hankje en dit lijkt op een park En de klok wijst het jaartal.... sapperdeflap, dit is de tijdklok niet meer.... dit is meer.... m'n eigen penduie, die ik heh weggehracht naar die rare klokkenmaker om te laten maken en ..." Felicio iuistert niet meer, hij rent naar de uitgang ven het parkje en Pipo wordt nu ook piotseling heel erg nieuwsgierig .... Ze iopen het hek uit en staan dan stokstijf stil .. aan de rand van een hoofdstraat .... Auto's, hromfietsen, trama razen voorbij .... over hun hoofd giert een straaljager.....
„Sjonge!" zegt Felicio met een diepe zucht, „daar zijn ze weer! Zo erg rustig is het in onze eigan tijd nu ook weer niet! Zullen we maar terug gaan naar de oude ridders, meneer Popl?" Pipo knoopt zijn jasje dicht en wrijft zijn linkerwang op. „Nee, Felicio!" zegt hij, „die tijd is voorhij' We gaen naar huis, we gaan naar Mammaloe, daar komt de tram el! Maer denk eraan: vertel dit avontuur aan niemand, het is beter els het een geheim hijft! Een heel diep, wonderlijk geheim! Zo is dati Jipsekeejoepla! Leve de soep met sliertjes!"
En dan .... stappen Pipo en Fallcio op de tram an rijden weg De hocht om en de straat uit.

* EINDE *

Walt Disney

MICKEY MOUSE

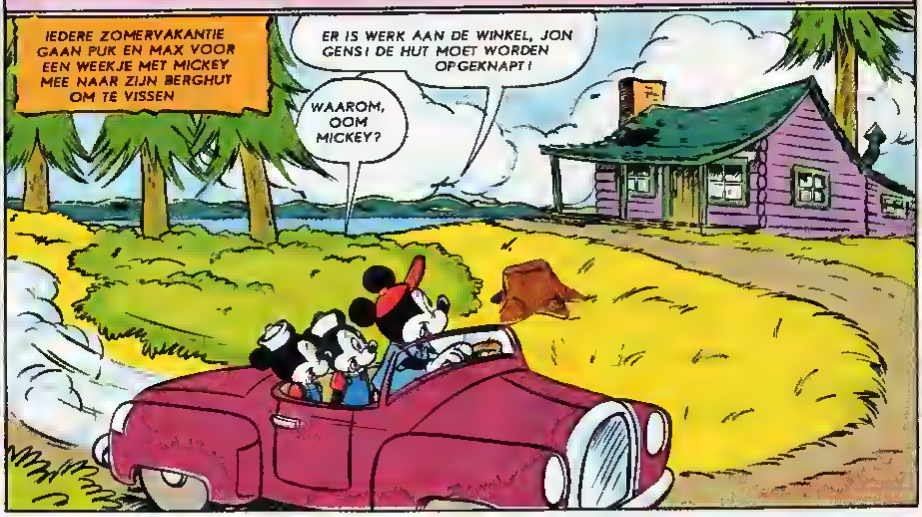

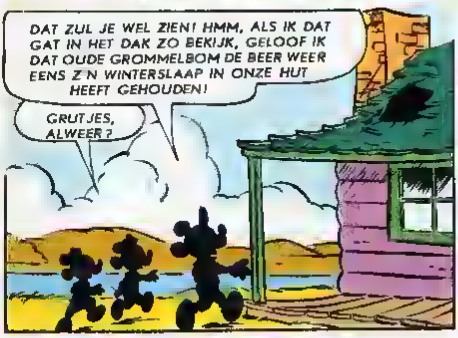

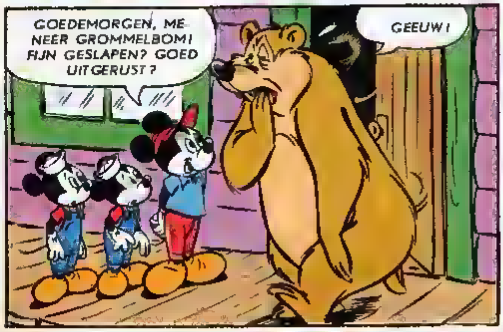

EVEN KIJKEN... RAMEN ZEMEN, VLOEREN SCHROBBEN, HAARD SCHOONMAKEN, DE MEUBELS AFSTOFFEN EN BOENEN, VATEN WASSEN, BEDDEN LUCHTEN... DAT IS ALLES, GELOOF IK WEL!
? ?

M MAAR...
DAT HEBBEN WE NOG NOOIT MOETEN DOEN! WAT IS ER AAN DE HAND?
DAT ZUL JE WEL ZIEN!

BEGIN NOU MAAR TE VEGEN EN VERGEET DE SPINNEWEBBEN NIET! IK ZAL INTUSSEN WAT WATER GAAN POMPEN, DAN KUNNEN JULLIE JE GANG GAAN MET SCHROBBEN!

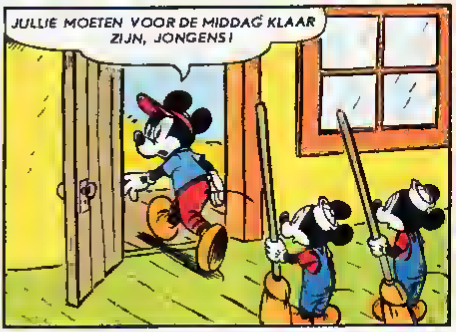
JULLIE MOETEN VOOR DE MIDDAG KLAAR ZIJN, JONGENS!

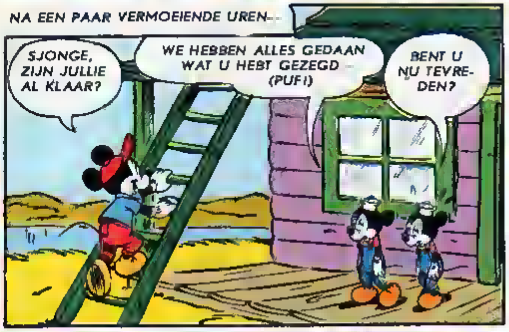
NA EEN PAAR VERMOEIENDE UREN...
SJONGE, ZIJN JULLIE AL KLAAR?
WE HEBBEN ALLES GEDAAN WAT U HEBT GEZEGD (PUF!)
BENT U NU TEVREDEN?

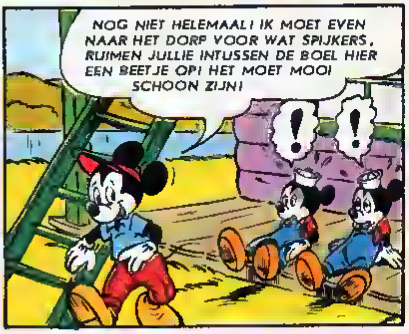
NOG NIET HELEMAAL! IK MOET EVEN NAAR HET DORP VOOR WAT SPIJKERS, RUIMEN JULLIE INTUSSEN DE BOEL HIER EEN BEETJE OP! HET MOET MOOI SCHOON ZIJN!
! !

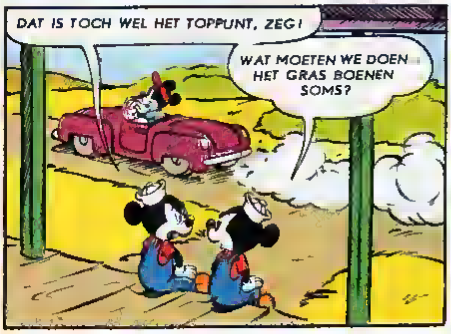
DAT IS TOCH WEL HET TOPPUNT, ZEG!
WAT MOETEN WE DOEN HET GRAS BOENEN SOMS?

WE HADDEN ALLANG IN EEN BOOTJE OP HET MEER MOETEN ZITTEN!
HIJ KOMT TERUG! WAT NOU WEER?

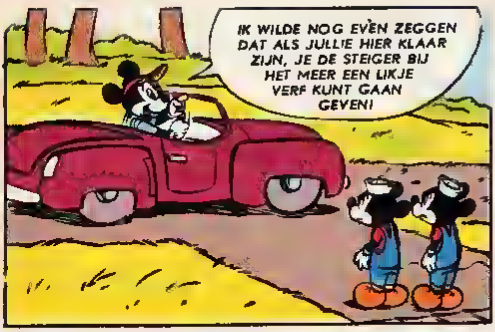
IK WILDE NOG EVEN ZEGGEN DAT ALS JULLIE HIER KLAAR ZIJN, JE DE STEIGER BIJ HET MEER EEN LIKJE VERF KUNT GAAN GEVEN!

STRAKS MOETEN WE VAST HET WATER NOG WASSEN!
LATEN WE MAAR OPSCHIETEN WE KUNNEN ER TOCH NIETS AAN DOEN! MISSCHIEN MOGEN WE DAN VISSEN!

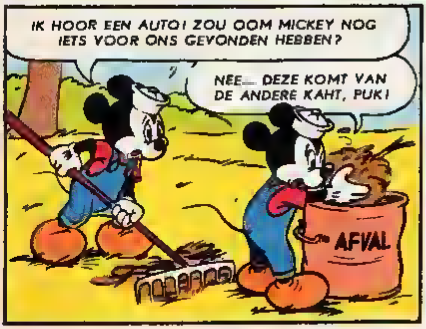
IK HOOR EEN AUTO! ZOU OOM MICKEY NOG IETS VOOR ONS GEVONDEN HEBBEN?
NEE... DEZE KOMT VAN DE ANDERE KANT, PUK!
AFVAL

DAG! IS DIT DE HUT VAN MENEER MOUSE?
JA, MAAR HIJ IS ER NU NIET! HIJ KOMT OVER EEN UUR TERUG!
KUNNEN WIJ U HELPEN?

OCH, IK WACHT WEL EVEN! IK BEN EIGENLIJK TE VROEG VOOR ONZE AFSPRAAK, MAAR IK WAS EERDER KLAAR DAN IK GEDACHT HAD!
U KUHT NAAR BINNEN GAAN ALS U WILT!

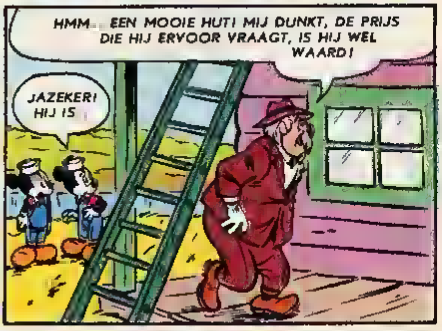
HMM... EEN MOOIE HUT! MIJ DUNKT, DE PRIJS DIE HIJ ERVOOR VRAAGT, IS HIJ WEL WAARD!
JAZEKER! HIJ IS

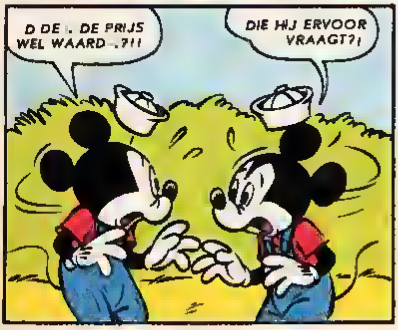
D DE .. DE PRIJS WEL WAARD ..?!!
DIE HIJ ERVOOR VRAAGT?!

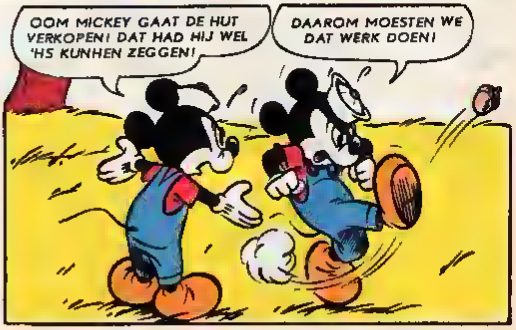
OOM MICKEY GAAT DE HUT VERKOPEN! DAT HAD HIJ WEL 'HS KUNHEN ZEGGEN!
DAAROM MOESTEN WE DAT WERK DOEN!

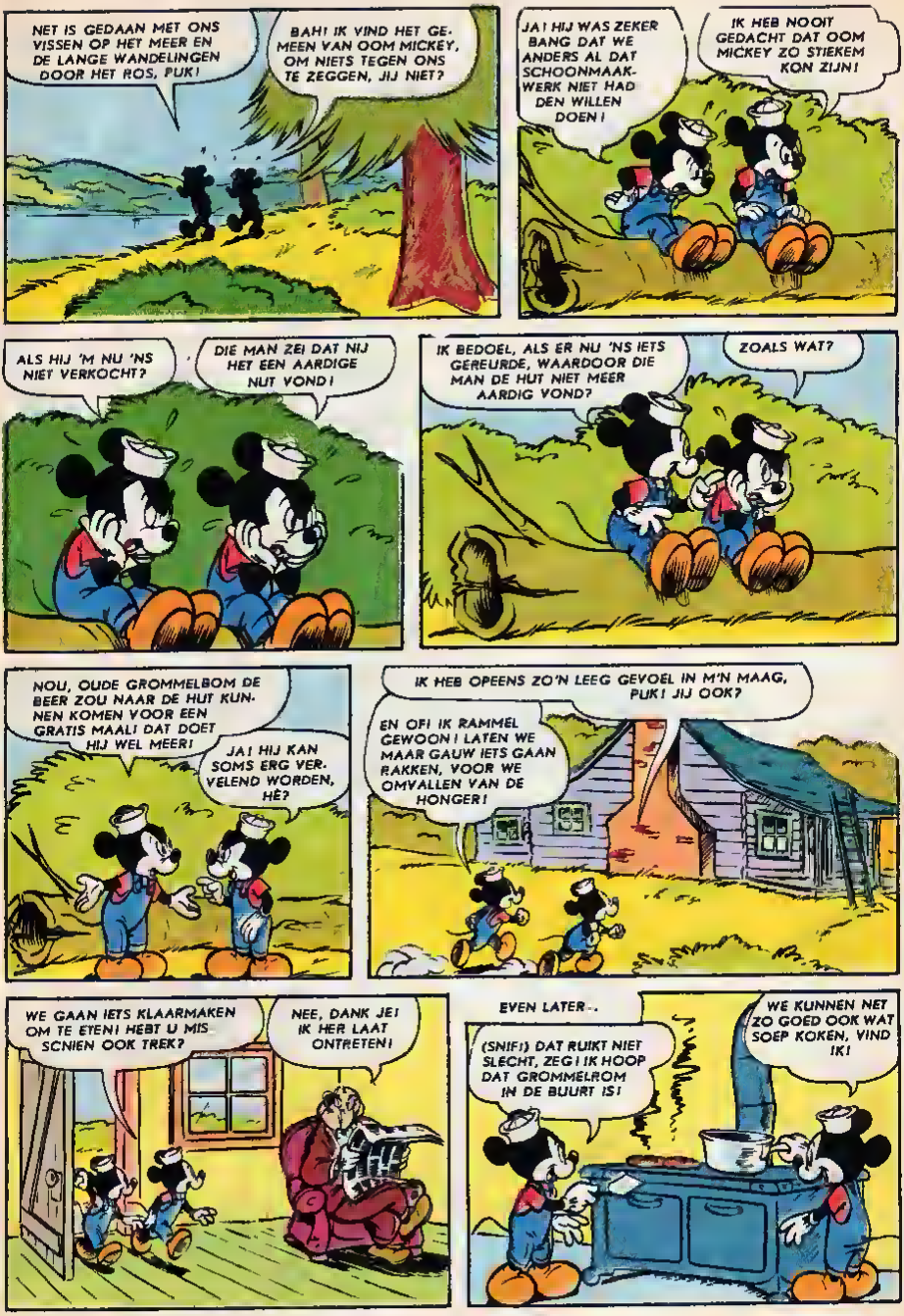
NET IS GEDAAN MET ONS VISSEN OP HET MEER EN DE LANGE WANDELINGEN DOOR HET RIOS, PUK!
BAH! IK VIND HET GEMEEN VAN OOM MICKEY, OM NIETS TEGEN ONS TE ZEGGEN, JIJ NIET?
JA! HIJ WAS ZEKER BANG DAT WE ANDERS AL DAT SCHOONMAAKWERK NIET HADDEN WILLEN DOEN!
IK HEB NOOIT GEDACHT DAT OOM MICKEY ZO STIEKEM KON ZIJN!
ALS HIJ 'M NU 'NS NIET VERKOCHT?
DIE MAN ZEI DAT NIJ HET EEN AARDIGE NUT VOND!
IK BEDOEL, ALS ER NU 'NS IETS GEBEURDE, WAARDOOR DIE MAN DE HUT NIET MEER AARDIG VOND?
ZOALS WAT?
NOU, OUDE GROMMELBOM DE BEER ZOU NAAR DE HUT KUNNEN KOMEN VOOR EEN GRATIS MAAL! DAT DOET HIJ WEL MEER!
JA! HIJ KAN SOMS ERG VERVELEND WORDEN, HÈ?
IK HEB OPEENS ZO'N LEEG GEVOEL IN M'N MAAG, PUK! JIJ OOK?
EN OF! IK RAMMEL GEWOON! LATEN WE MAAR GAUW IETS GAAN RAKKEN, VOOR WE OMVALLEN VAN DE HONGER!
WE GAAN IETS KLAARMAKEN OM TE ETEN! HEBT U MISSCHIEN OOK TREK?
NEE, DANK JE! IK HER LAAT ONTRETEN!
EVEN LATER..
(SNIF!) DAT RUIKT NIET SLECHT, ZEG! IK HOOP DAT GROMMELROM IN DE BUURT IS!
WE KUNNEN NET ZO GOED OOK WAT SOEP KOKEN, VIND IK!

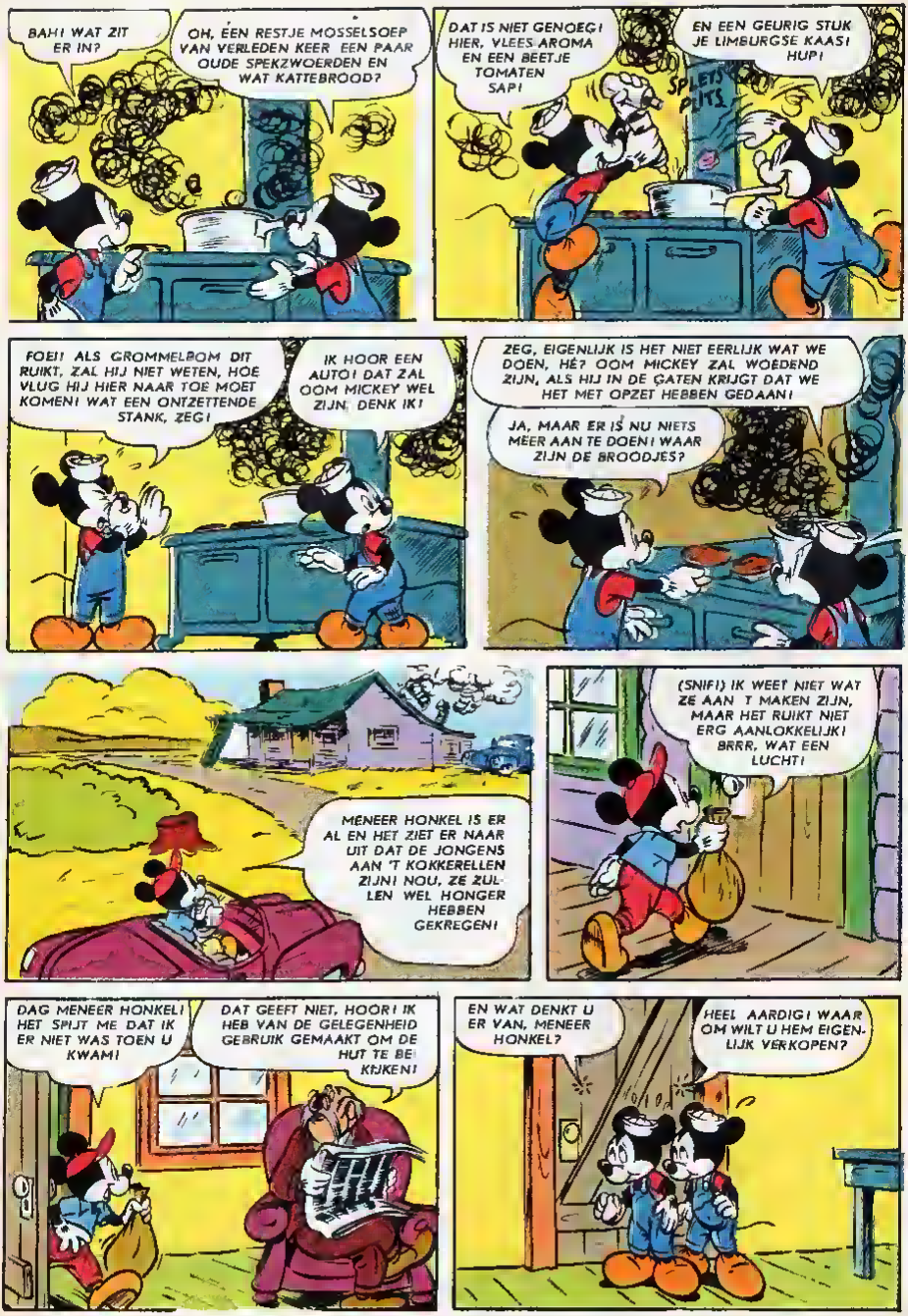
BAH! WAT ZIT ER IN?
OH, EEN RESTJE MOSSELSOEP VAN VERLEDEN KEER EEN PAAR OUDE SPEKZWOERDEN EN WAT KATTEBROOD?
DAT IS NIET GENOEG! HIER, VLEES AROMA EN EEN BEETJE TOMATEN SAP!
SPLETS PUTS
EN EEN GEURIG STUK JE LIMBURGSE KAAS! HUP!
FOEI! ALS GROMMELBOM DIT RUIKT, ZAL HIJ NIET WETEN, HOE VLUG HIJ HIER NAAR TOE MOET KOMEN! WAT EEN ONTZETTENDE STANK, ZEG!
IK HOOR EEN AUTO! DAT ZAL OOM MICKEY WEL ZIJN, DENK IK!
ZEG, EIGENLIJK IS HET NIET EERLIJK WAT WE DOEN, HÉ? OOM MICKEY ZAL WOEDEND ZIJN, ALS HIJ IN DE GATEN KRIJGT DAT WE HET MET OPZET HEBBEN GEDAAN!
JA, MAAR ER IS NU NIETS MEER AAN TE DOEN! WAAR ZIJN DE BROODJES?
MENEER HONKEL IS ER AL EN HET ZIET ER NAAR UIT DAT DE JONGENS AAN 'T KOKKERELLEN ZIJN! NOU, ZE ZULLEN WEL HONGER HEBBEN GEKREGEN!
(SNIF!) IK WEET NIET WAT ZE AAN 'T MAKEN ZIJN, MAAR HET RUIKT NIET ERG AANLOKKELIJK! BRRR, WAT EEN LUCHT!
DAG MENEER HONKEL! HET SPIJT ME DAT IK ER NIET WAS TOEN U KWAM!
DAT GEEFT NIET, HOOR! IK HEB VAN DE GELEGENHEID GEBRUIK GEMAAKT OM DE HUT TE BE KIJKEN!
EN WAT DENKT U ER VAN, MENEER HONKEL?
HEEL AARDIG! WAAR OM WILT U HEM EIGENLIJK VERKOPEN?

OH, IK HEB EEN GROTERE HUT AAN DE ANDERE KANT VAN HET MEER GEKOCHT, ZODAT DE JONGENS HUN VRIENDJES MEE KUNNEN BRENGEN HET IS EEN VERRASSING VOOR ZE, ALS ALLES GEREGELD IS!
IK MOET ER NOG WEL EEN NACHTJE OVER SLAPEN! HET IS HIER ERG AARDIG EN RUSTIG EN ZO, MAAR
BENG! BENG! BENG!
EEN OGENBLIKJE, ER IS IEMAND AAN DE DEUR!
WIJ ZULLEN WEL OPENDOEN, OOM MICKEY!
SLORP!
WE HEBBEN NIETS NODIG!
H-HET WAS MAAR EEN LANDLOPER!
J-JA, EEN GEWONE LEURDER!
KOMEN DIE HIER DAN OOK AL?
BENG!
EH, NEE WE BEDOELEN...
EN DAT IS ZEKER EEN KAP STOK VERKOPER?
SNUF! SNIF! SNIF!
HEB JE DAAR EEN SMOES VOOR PUK?
KAN NIET HOOR!
GOEIE GRUTJES! WAT GEBEURT ER IN DE KEUKEN?
KLENG
WOP!
BENG!
L-LIEVE HELP! HET LIJKT HIER WEL EEN DIERENTUIN!
KA! KA!
OEHOE!

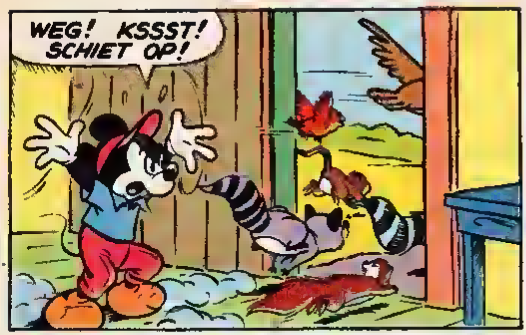
WEG! KSSST! SCHIET OP!

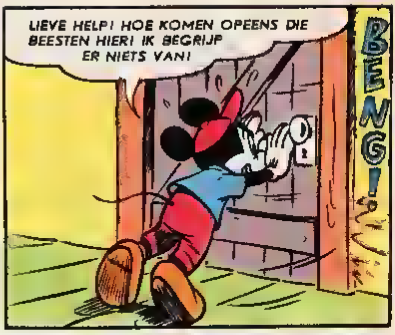
LIEVE HELP! HOE KOMEN OPEENS DIE BEESTEN HIER! IK BEGRIJP ER NIETS VAN!
BENG!

PUK! MAX! DOE DE RAMEN DICHT! WAAR ZIJN ZE?
IK ZAG ZE NAAR BUITEN RENNEN! ZE HADDEN EEN PAN SOEP OF ZOIETS BIJ ZICH!

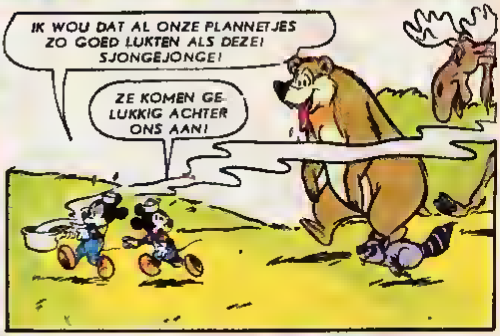
IK WOU DAT AL ONZE PLANNETJES ZO GOED LUKTEN ALS DEZE! SJONGEJONGE!
ZE KOMEN GELUKKIG ACHTER ONS AAN!

WE ZULLEN DIT SPUL MAAR ERGENS IN HET BOS NEERZETTEN, DAN KUNNEN ZE ER OM VECHTEN!
EN WIJ KUNNEN MAAR BETER METEEN DOOR GAAN NAAR TIMBOEKTOE!

EVEN LATER...
JAMMER DAT WE DE WEG NAAR TIMBOEKTOE NIET WETEN! WE ZULLEN TERUG MOETEN NAAR DE HUT EN MAAR ZIEN WAT ER GEBEURT!
ER ZIT NIETS ANDERS OP! WE HEBBEN EEN GOED PAK SLAAG VERDIEND, PUK!

WAT EEN STELLETJE SUFFERDS ZIJN WE TOCH! WORDEN WE KWAAD OP OOM MICKEY TERWIJL HIJ ONS WIL VERRASSEN!
WE HADDEN WEL WAT MEER VERTROUWEN IN HEM KUNNEN HEBBEN! WAT ZIJN WE DOM!

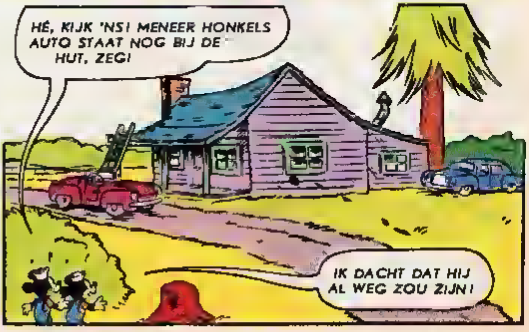
HÉ, KIJK 'NS! MENEER HONKELS AUTO STAAT NOG BIJ DE HUT, ZEG!
IK DACHT DAT HIJ AL WEG ZOU ZIJN!

NIJ ZAL WEL WAT VAN DE SCHRIK AAN HET BEKOMEN ZIJN!
DAAR ZJIN ZE AL!

DUS U KOOPT DE NUT?
EN OF! IK WIST NET EERST NIET ZEKER, WANT NET WAS WEL EEN AARDIGE NUT, MAAR IK MISTE TOCH NOG IETS!

TOEN IK NOG EEN JONGEN WAS, BRACHT IK AL M'N VAKANTIES NIER AAN NET MEER DOOR! IK KENDE TOEN AL DE DIEREN EN DE VOGELS EN WE WAREN ALTIJD DE BESTE VRIENDEN!

MAAR TOEN IK NIER VANOCHTEND KWAM, WAS ALLES ZO STIL EN RUSTIG, DAT IK BANG WAS DAT ER GEEN DIEREN MEER WAREN! NU NEB IK GE-ZIEN DAT IK ME VERGISTE EN DAAR BEN IK ERG BLIJ OM!

EVEN LATER, ALS DE JONGENS MICKEY ALLES VERTELD NEBBEN
IK NEEM HET JULLIE NIET KWALIJK, HOOR! IK HAD MOETEN ZEGGEN WAT IK VAN PLAN WAS!
WIJ HADDEN MOETEN WETEN DAT U ER EEN GOEDE REDEN VOOR HAD OM DE HUT TE VER-KOPEN!

GELUKKIG HEBBEN WE NOG DE HELE MID-DAG VOOR ONS! WAT ZULLEN WE GAAN DOEN? EEN WANDELTOCHT DOOR HET BOS? OF VISSEN? JULLIE MOGEN HET ZELF ZEGGEN!
VISSEN! MAAR BIND EERST ONZE HANDEN VAST, OOM MICKEY!

JULLIE NANDEN VAST-BINDEN? WAAROM? DAN KUNNEN JULLIE NIET VISSEN!
WE WILLEN GEEN FLATERS SLAAN!

WE HEBBEN DE HELE OCH-TEND AL FLATERS GESLAGEN EN — EEN FIGUUR! NIN!!
Z!

Jerry en Fergie namen het merendeel van de geschiedenis voor hun rekening, maar Jane zag af en toe kans ook iets te vertellen....

Nadat ze de naam van het scheepswrak hebben ontdekt, waaraan Dr Bredon in het geheim aan het werken is, en omdat ze vermoeden dat de boot gestolen goud aan boord heeft, brengen Fergie en de Conway's een bezoek aan meneer Thompson, de kustwachter, en vertellen dat het wrakstuk dat ze zelf vlak by Gullmarsh Eiland hadden opgevist, gestolen is. Maar opeens haalt Thompson uit een andere kamer dat stuk hout en vertelt het verbaasde drietal dat hy het heeft gevonden in de sloep van Dr. Bredon .

ONMIDDELLIJK na de schokkende bekendmaking van meneer Thompson viel er een gespannen stilte in het vertrek. Jane en de jongens stonden strak naar het bekende voorwerp te staren dat daar op de schrijftafel lag, en ze beseften alle drie dat dit boven alle twijfel het bewijs leverde, wie de dief was geweest, die aan boord van de Mirelda was geweest. Als Dr. Bredon niet in eigen persoon de diefstal had gepleegd, dan was hij toch degene geweest

Het Geheim van de SH 142

door Geoffrey Morgan
met tekeningen van Ted Mathijssen

die iemand van zijn bende erop uit had gestuurd er was geen andere oplossing mogelijk om de vondst van dit stuk hout in zijn sloep te verklaren.

„We hebben uw sloep langszij de steiger van het eiland zien liggen gisteravond," zei Fergie tensiotte. „Heht u toen dit wrakstuk soms gevonden?"

„Ja," knikte meneer Thompson. „Ik heb even een blik geworpen in Bredons hoot, toen ik op de steiger was, en ik zag het naast het machinehuis liggen. Ik meende dat het leek op een stuk hout van een scheepswrak en omdat er niemand in de buurt te bekennen was, ben ik maar even aan boord geglipt en heb het van dichtbij bekeken. Ik vond dat het opmerkelijk veel leek op het wrakstuk dat jullie ma hadden beschreven en dat jullie bij het eiland hadden opgevist, daarom stopte ik het in het hoordkastje van mijn eigen boot, om het later nauwkeuriger te onderzoeken, en ging verder met datgene waarvoor ik gekomen was."

„Waarvoor u gekomen was?" vroeg Jerry aarzelend. „U bedoelt dat u als kustwachter bijzonderheden wilde weten over 't verongelukte vliegtuig van Dr. Bredon?"

Meneer Thompson glimlachte flauwtjes. „Ja, daarvoor ... en om mijn ogen wat heter de kost te geven," antwoordde hij langzaam — „Dus u koesterde ook al argwaan?" veronderstelde Fergie.

„Zullen we met dit kruisverhoor wachten tot ik jullie verhaal gehoord heb?" was zijn vrolijke wedervraag.

„Natuurlijk," stemde Jerry meteen in. „En laten we dan maar bij het begin beginnen."

Jerry en Fergie namen het merendeel van de geschiedenis voor hun rekning al zag Jane af en toe kans ook nog even iets in het midden te brengen, dat de jongens naar haar mening over het hoofd zagen. Meneer Thompson luisterde zwijgend en de uitdrukking op zijn gezicht werd ernstig en bedachtzaam, toen hij langzamerhand de hele geschiedenis vernam, van het neerstorten van het vliegtuig af tot hun ontdekking van de krantenberichten over de gouddiefstal en het wrak van de vissersschuit in de leggers van de Stanbridge Echo toe, en hun duidelijke verdenking dat de Good Intent het wrak was waaraan Bredon in werkelijkheid bezig was.

Toen ze klaar waren, gaf meneer Thompson hun een pluim om hun waakzaamheid en pienterheid, en hij prees vooral Jerry om de manier waarop hij echter het raadsel van de naam van de vissersboot was gekomen,

door de douane in Swinmouth op te bellen. De stilte die weer op deze bewonderende woorden volgde werd alleen verbroken door een peinzend geroffel van meneer Thompsons vingers op de rand van zijn schrijftafel.

„Wat vind u ervan?" vroeg Jerry tenslotte, niet in staat zijn nieuwsgierigheid nog langer te verbergen.

„Het is duidelijk dat dit een heel ernstige en gevaarlyke zaak is," antwoordde de kustwachter langzaam.

„En gelooft u heus dat wij gelijk hebben — dat de SH 142, da Good Intent, inderdaad het gestolen goud aan boord heeft gehad en dat hij de rivier opgevaren is en daar volgens plen tot zinken is gebracht?" drong Jerry aan.

„Ik geloof niet dat daar nu nog enige twijfel aan kan bestaan. Dat scheepsongeluk van vorig jaar en de melding ven kapitein Boniface, dat hij op zee wrakstukken had gevonden, staen me nog fris voor de geest, en eerlijk gezegd, toen jullie gisteren weg waren en ik gelegenheid had, nog eens op mijn gemak na te denken over wat jullie me hadden verteld, heb ik weer een blik geslagen in mijn eigen lijst van aangegeven gezonken schepen. Hoe langer ik erover nadacht, des te meer begon ik er iets van te vermoeden, dat er verband bestond tussen dit schip en het geheimzinnige wrak dat volgens jullie in de rivier moest liggen."

Hij zweeg even en een flauwe glimlach verscherpte de plooien om zijn mond. „Erven uitgaende dat jullie me gisteren niet alles hadden verteld wat je op je hart had, was ik wel gedwongen om op mijn eigen houtje een onderzoek in te stellen naar het wrak ter hoogte van Gullmarsh Eilend. Ik had Dr. Bredon al eerder ondervraagd in verband met het vliegtuigongeluk en hij had me toen verteld over zijn plen om de belangrijke lading ervan te bergen. Hij had me voor-

„. . . . . gisteravond ging ik nog eens naar het eiland, am te proberen iets meer over Dr. Bredon zelf te weten te komen," vervolgde hij.

gesteld aan zijn groep, die bestond uit twee mennen die het duikwerk verrichtten, aan de piloot van het toestel en, hij mijn tweede bezoek aan het eiland, ook aan de schipper en een van de bemanningsleden van de gehuurde kaag die, zoals jullie waarschijnlijk al weten, in gereedheid gehracht werd voor de onderzoekingstocht naar de Friese eilanden."

„Ja, daar weten we alles van," zei Jerry. „En Fergie heeft u al verteld, dat hij die boot al eerder in 't jaar op de rivier had gezien."

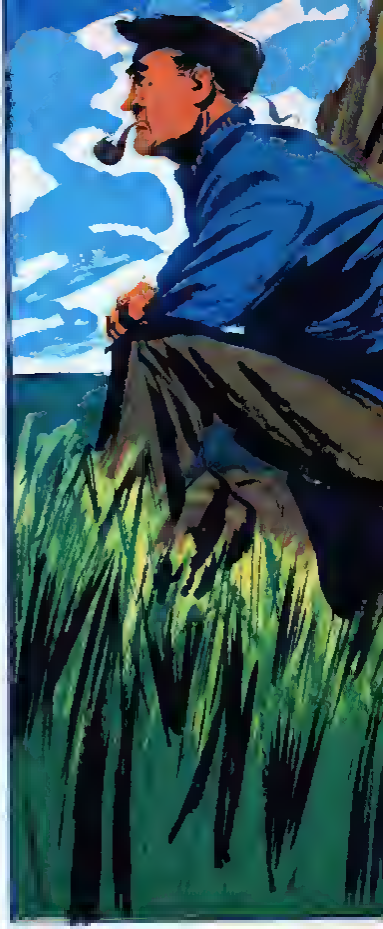

. . . . hij ziet er uit als een zaerob en mist de wijsvinger van zijn rechterhand. Hij bedient zich van de naam Barry . . . .

Meneer Thompson knikte. „Dus ik ging nog eens naar het eiland gisteravond, met de bedoeling iets meer over Dr. Bredon zelf te weten te komen," vervolgde hij. „De ontdekking van dit wrakstuk in de sloep versterkte mijn vermoeden, dat er een onbekend en belangrijk wrak daarginds moet liggen, en het herinnerde me aan jullie beschrijving van het stuk hout dat jullie hadden opgevist."

Hij zweeg even nadenkend.

„Onnodig nog te zeggen dat Dr. Bredon allervriendelijkst was. Hij beantwoordde al mijn verdere vragen over het vliegtuigongeluk zonder enige aarzeling of terughoudendheid. Maar er kwam niets nieuws uit te voorschijn, en ik kon ook niets ontdekken in het huis, behalve een waterdichte kist die evengoed uitrustingsstukken kon hevatten als goudstaven.

Hij bracht me weg tot aan de steiger en ik was daardoor niet in de gelegenheid om de positia van

het vliegtuig vast te stellen of de waterkant wat nader te bekijken. Maar toen ik weer hier was, belde ik meteen mijn collega in Lanwich op, friste zijn geheugen op wat betreft het vergaan van de SH 142 en vroeg hem, of er aangaande dat ongeluk ooit iets naders aan het licht was gekomen. Hij kon daar zelfs niets over vertellen, maar stelde me voor, me in verbinding te stellen met kapitein Boniface, die zich onlangs heeft teruggetrokken en Lanwich heeft verlaten. Hij had gehoord dat de kapitein zich ergens in deze omgeving had gevestigd." — „In deze omgeving?" echo-de Fergie. „Waar dan? Wij hebben erover gedacht hem zelf op te sporen, ziet u." — „Nu, ik geloof dat ik hem al heb gevonden," zei meneer Thompson rustig. „Waar?" herhaalde Fergie opgewonden.

„In het oude vogeljagershuisje bij Stavely Creek." — „Bij de watermolen?" bleef Fergie verder vragen. „Precies." — „Ik ben daar in geen maanden geweest," zei Fergie toen langzaam. „Maar de laatste keer dat ik het huisje heb gezien, was het helemaal vervallen en onbewoonbaar."

Meneer Thompson keek hem eventjes met een vaag lachje van binnenpret aan. „Het is nu nog niet veel beter," zei hij. „En daar maak ik dan ook uit op, dat de man die er nu woont niet van plan is er lang te blijven. Hij heeft het huisje ongeveer zes weken geleden gekocht. Ik heb hem een paar keer gezien. Hij ziet er uit als een zeerob en mist de wijsvinger van zijn rechterhand. Hij bedient zich van de naam Barry, maar ik ben er haast zeker van dat hij in werkelijkheid kapitein Boniface heet."

„Geloof u dat hij zich daar, zo vlak bij Gullmarsh Eiland, met een speciaal doel ophoudt?" veronderstelde Fergie. „Wat voor bedoeling zou een man als kapitein Boniface er nu mee kunnen hebben, zich op het veen in zo'n akelig hok te begraven, behalve om het doen en laten van Dr. Bredon in het oog te houden?"

„Goed, en wat gaan wij dan nu doen?"

Jerry boog zich, als in een samenzwering, naar de anderen over, aannemend dat ze nu gevieren zouden gaan optreden. „Het is overduidelijk een zaak voor de politie. Boniface staat misschien wel aan de kant van de wet, maar het is ook mogelijk dat hij een plannetje in zijn eigen voordeel heeft gesmeed, dat weet ik ook niet. Maar Bredon gaat heel slim te werk. Een gewone politie-overval zou niets uitrichten. En als hij er de lucht van zou krijgen dat de politie achter hem aan zit, zou hij inpakken en er vandoor gaan. Dus volgens mij moeten we met Boniface beginnen." Hij zweeg en keek naar de gretige, opgewonden gezichten van zijn toehoorders. „Ik ken inspecteur Langton van Stanbridge heel goed. Ik wilde hem meenemen naar het huisje en dan eerst Boniface eens aan de tand voelen. Maar daarbij hebben we jullie hulp nodig en jullie behoren trouwens wel een beetje erkentelijkheid te krijgen voor de grote rol die jullie al hebben gespeeld." — „Het gaat ons niet om erkentelijkheid; maar we willen wel tot het allerlaatste eind meedoen," beweerde Fergie flink. „Goed dan, jullie wachten vanmiddag op mij en de inspecteur bij het huisje." Hij keek op zijn horloge. „Laten we afspreken om drie uur. Ik ben er zeker van dat Langton meedoet. Jullie vertellen hem alles wat je mij hebt verteld. Wat we dan gaan doen, hangt van hem af. Zijn jullie het daarmee eens?" Langzaam stond hij op. — „Vanzelf!" riep Fergie. „Eindelijk gaan we tot daden over!" mompelde Jerry en Jane knikte instemmend.

„Mooi zo," zei meneer Thompson. „En nu moet ik alles gaan regelen. Denk eraan, drie uur bij het vogeljagershuisje." Hij deed hen uitgeleide tot bij de voordeur. „Eén belangrijk ding mogen jullie niet vergeten," waarschuwde hij hen ernstig. „Dit is een zaak van strikt geheime aard, dus geen woord tegen wie ook."

„Het gaat ons helemaal niet om erkentelijkheid, maar we willen wel tot het einde meedoen," beweerde Fergie flink. „Goed, jongens," zei meneer Thompson, „dan zien we elkaar dus vanmiddag bij 't huisje."

„Eindelijk gaan we tot daden over!" Ja, en wát voor daden! Ze hebben aan de nodige medewerking, maar wat ze gaan ondernemen, is niet zonder gevaar . .

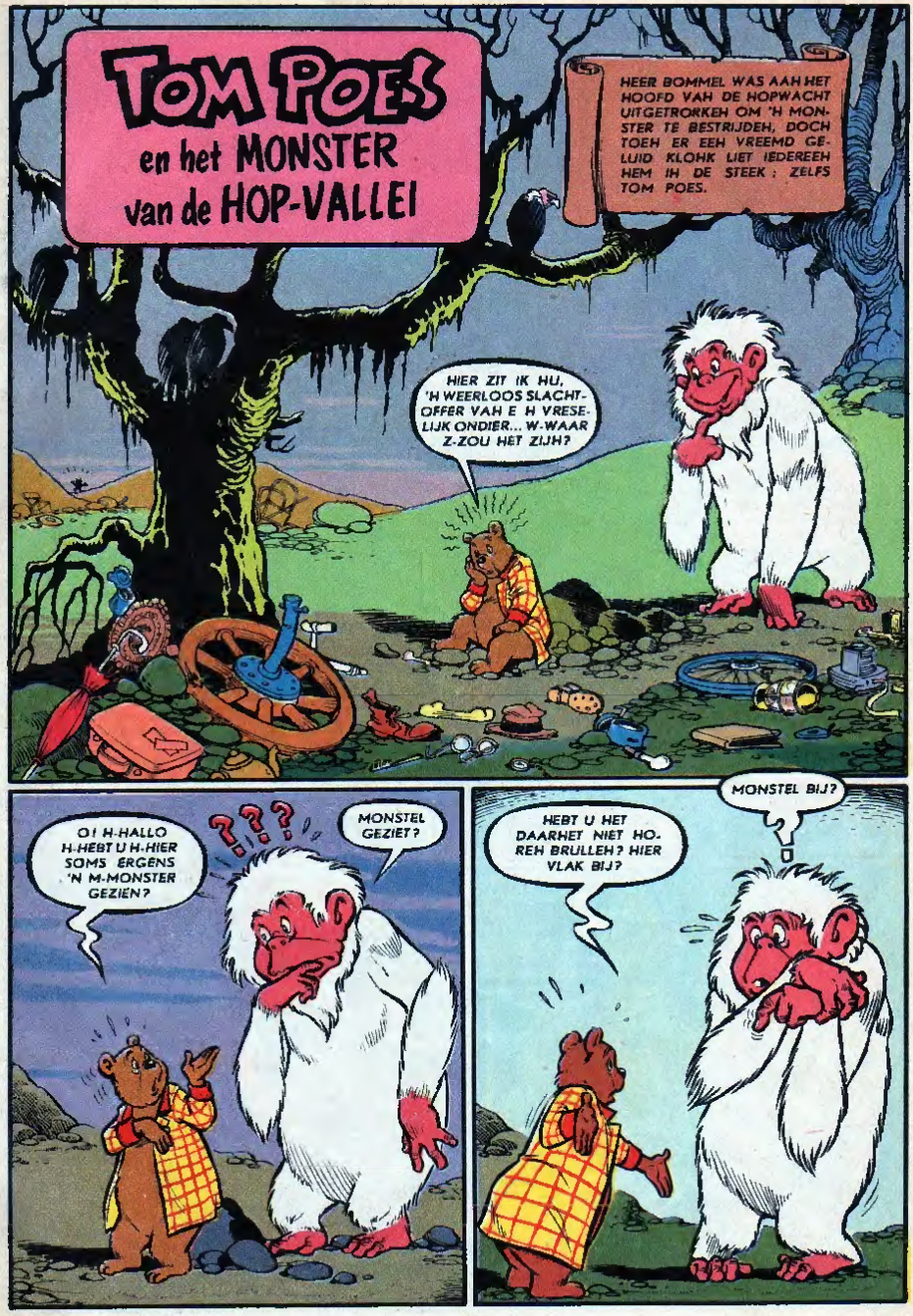
TOM POES
en het MONSTER
van de HOP-VALLEI
HEER BOMMEL WAS AAN HET HOOFD VAN DE HOPWACHT UITGETROKKEN OM 'N MONSTER TE BESTRIJDEN, DOCH TOEN ER EEN VREEMD GELUID KLONK LIET IEDEREEN HEM IN DE STEEK ; ZELFS TOM POES.
HIER ZIT IK HU, 'N WEERLOOS SLACHTOFFER VAN E N VRESELIJK ONDIER... W-WAAR Z-ZOU HET ZIJN?
O! H-HALLO H-HEBT U H-HIER SOMS ERGENS 'N M-MONSTER GEZIEN?
MONSTEL GEZIET?
HEBT U HET DAARHET NIET HOREN BRULLEN? HIER VLAK BIJ?
MONSTEL BIJ?

JA, HET MOET HIER DICHT BIJ ZIJN; EEN VERSCHRIKKELIJK MONSTER DAT OP ONS LOERT!
!! ?!
MONS... MONSTEL!!!
!!
KOM, NIET ZO HUILEN, JONGE VRIEND. HET IS ERGER VOOR M-MIJ, DAN VOOR JOU.
MONSTEL!!! BOEHOEOEOE! OOAAH!
S-STIL NU M-MAAR – NIET ZO B-BANG ZIJN! IK BEN TOCH B-BIJ JE?
BOEHOE-OE!
IK BEN EEN H-HEER MET EEN IJZEREN VUIST...
...M-MAAR NU BEN IK DOOR IEDEREEN VER-LATEN; BEDREIGD D-DOOR EEN M-MONSTER... ALS JE BEGRIJPT W-WAT IK BE-BEDOEL...
NEEM 'N VOORBEELD AAN M-MIJ... IK... IK H-HUIL OOK N-NIET!
OOE AAOO!

TOM POES, DIE MERKTE DAT HEER OLLIE WAS ACHTERGEBLEVEN, BLEEF VERSCHRIKT STAAN TOEN HIJ IN DE VERTE EEN LUID GEBRUL HOORDE.

DAAR IS HET MONSTER WEER! EH HEER BOMMEL...

BOEEE BOEEEEE...

HEER BOMMEL IS IN GEVAAR!

BOEEE-OEE...

DE MONSTEL IS BIJ! DE MONSTEL! OEOE!

T-TOM POES!

BOE-OE-OE BOE-OE-OE OE-OE!

MOHSTEL! HELP!

WEES TOCH HIET ALTIJD ZO WILD, JOHGE VRIEND! KIJK HU EEHS HOE BAHG JE DIE ARME VREEMDELIHG MAAKT!

MAAR IK HOORDE 'T MOHSTER BRULLEH, HEER OLLIE! IK DACHT, DAT U IN GEVAAR WAS EN IK...

IN GEVAAR? IK?

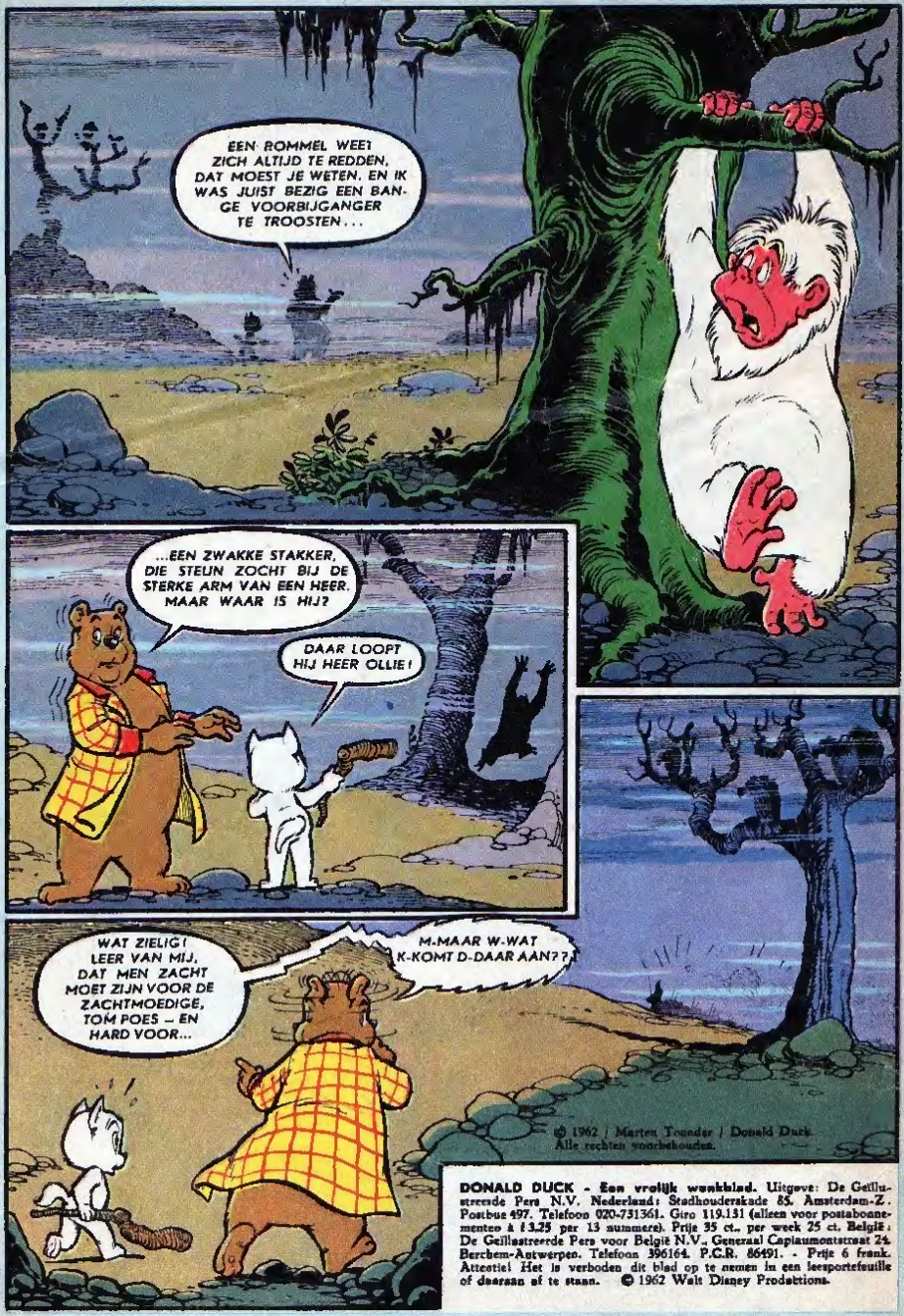

DONALD DUCK - Een vrolijk wenkblad. Uitgeve: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85. Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24. Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1962 Walt Disney Productions.